

ภาวนาธรรม

เทศกาลเตรียมรับเสด็จ

2016

เทศกาลเตรียมรับเสด็จ

คู่มือภาวนาประจำวันสำหรับสมาชิกได้ใช้อธิฐานส่วนตัว ใช้ภายในครอบครัว เพื่อเตรียมตัว เตรียมใจ รับเสด็จการทรงบังเกิดขององค์พระเยซูคริสต์ในวันคริสต์มาส

ทุกวันตลอดช่วงเทศกาลเตรียมรับเสด็จ หนุนใจพี่น้อง ใช้คู่มือภาวนา เข้าเฝ้า ดิถสนทกับพระเจ้าส่วนตัวหรือใช้กับครอบครัวตามวันที่ได้กำหนดไว้

วิธีที่ดีที่สุดคือเก็บคู่มือภาวนาฉบับนี้ไว้กับพระคัมภีร์ส่วนตัวของท่าน ท่านเข้าเฝ้าพระเจ้าด้วยการอ่านพระวจนะของพระเจ้าตามข้อพระคัมภีร์ที่ได้กำหนด และใช้เนื้อหาในการภาวนา และใคร่ครวญส่วนตัว คู่มือได้กำหนดหัวข้ออธิษฐานเพื่อท่านจะได้อธิษฐานเพื่อหัวข้อเหล่านี้ ควรจัดสรรเวลาเฉพาะประมาณ 15-30 นาที ในการภาวนาประจำวัน

คณะศิษยาภิบาล

คริสตจักรวัฒนา

เตรียมรับเสด็จ

อ่านพระธรรม >> 2 เธสะโลนิกา 2:1-11

วันที่

1

“คือในวันที่พระองค์จะเสด็จมา เพื่อรับพระเกียรติ เพราะ
ธรรมิกชนของพระองค์ และเพื่อให้เป็นที่ยอจรรยใจแก่คนทั้ง
ปวงที่เชื่อ เพราะท่านก็ได้เชื่อคำพยานของเราจริงๆ แล้ว”
(2ธส.1:10)

ข้อคิด

เราควรเตรียมตัว
เพื่อรับเสด็จ
อย่างไร?

ใกล้จะถึงเทศกาลคริสต์มาส คริสตจักรมีการเตรียมการ
มากมายหลายอย่าง บางคริสตจักรเตรียมการตกแต่งคริสต-
จักร เตรียมประดับประดาไฟในบรรยากาศคริสต์มาส กรรรม-
การคริสต์มาสเริ่มเรียกประชุม ผู้รับผิดชอบรายการเริ่มคิด
ถึงสิ่งที่ต้องแสดง คิดว่าจะจัดอะไรที่จะประทับใจผู้ที่มาร่วมงาน หลายคริสตจักรใช้เวลา
ในการตระเตรียมงานมาก แต่สิ่งสำคัญที่สุดที่ควรเตรียมสำหรับวันคริสต์มาสคืออะไร?
การเตรียมตัวเราและเตรียมใจคนที่จะมาร่วม

จดหมายฉบับนี้เขียนขึ้นโดยมีจุดประสงค์ เพื่อแสดงความรักความห่วงใยที่อาจารย์
เปาโลมีต่อพี่น้อง เพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดเรื่องการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ และ
เพื่อหนุนใจให้ดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์เป็นที่พอพระทัยพระเจ้า หัวใจสำคัญของจดหมาย
ฉบับนี้คือการกลับมาของพระเยซูคริสต์ แม้จะมีเนื้อความถึงเรื่องอื่นๆ ด้วยก็ตาม แต่จุด
ใหญ่อยู่ที่การเตรียมตัวรอรับเสด็จของพระเยซู ครั้งที่ 2 ท่านจึงเตือนในบทที่ 2 ว่า ก่อน
การเสด็จกลับมาของพระเยซู ให้มีสติ (1-3) ขอสังเกต (3-9) จะเกิดการทรยศและการ
ปรากฏตัวของคนนอกศาสนา ผู้ขัดขวางจะยกตัวขึ้นต่อสู้ต่อสิ่งที่คนกราบไหว้นับการ
(4) เขาจะนั่งในวิหารของพระเจ้าและประกาศตัวว่าเป็นพระเจ้าเสียเอง (4)

เช่นเดียวกัน ทุกวันนี้อำนาจลึกลับกำลังทำงานอยู่ท่ามกลางเรา (7) เราไม่รู้สักตัว
เท่าไร เพราะมันอยู่รอบๆ ตัวเรา อยู่ใกล้เราเหลือเกิน มันกำลังรอเวลาที่จะปรากฏตัว
(7) แต่เมื่อใดที่มันปรากฏตัว พระเจ้าจะประหารมัน (8) เราจะรู้ได้อย่างไรว่าผู้นั้นคือ
คนนอกกฎหมาย (9) เราควรเตรียมตัวอย่างไร? (13-15) - TP

อธิษฐาน

ขอพระเจ้าทรงนำเราในการเตรียมชีวิตเพื่อรับเสด็จพระองค์

วันที่

2

อยู่ในทางสว่าง

อ่านพระธรรม >> ยอห์น 12:37-50

ข้อคิด

การปฏิเสธพระเยซู
คริสต์ก็คือการปฏิเสธพระเจ้า

“เราเข้ามาในโลกเป็นความสว่างเพื่อผู้ใดที่เชื่อในเราจะมีได้
อยู่ในความมืด” (ยอห์น 12:46)

คุณเคยอยู่ในความมืดบ้างไหม? เชื่อว่าเราคงเคยมีบาง
ครั้งที่ต้องอยู่ในความมืด และมองอะไรไม่เห็นเลย จนกระทั่ง
ตาเราสามารถปรับเข้ากับสภาพนั้นได้ บางทีอาจเคยตื่นขึ้น
มากลางดึกและพยายามเดินไปห้องน้ำ แต่ก็ต้องสะดุดกับ
บางสิ่งบางอย่างเพราะมันมืด

หลายคนคงเคยได้ยินสำนวน “โง่เหมือนโคลน” ซึ่งหมายถึง คุณไม่เข้าใจ บางที
หนทางข้างหน้าในชีวิตของเราอาจจะขุ่นมัวและไม่ชัดเจน เช่นในเรื่องงานหรือเรื่องความ
สัมพันธ์ เราอยู่ในโลกที่เต็มไปด้วยเงาและที่มืด อย่างไรก็ตามแสงสว่างก็ขับไล่ความมืด
แสงสว่างนำเราออกจากความมืด พระเยซูทรงเป็นแสงสว่างของเรา ให้เราก้าวไปหา
พระองค์ และทิ้งความมืดไว้ข้างหลัง

พระเยซูทรงเป็นแสงสว่างของโลก เมื่อไหร่ก็ตามที่เราตัดสินใจหรือวางแผนอนาคต
ร่วมกับพระองค์ เราก็จะเห็นสิ่งต่างๆชัดเจนขึ้น มันไม่ได้หมายความว่าเราตัดสินใจทุก
ครั้งจะง่าย แต่เราเองจะประหลาดใจที่สามารถมองเห็นด้านมืดๆ ที่อาจดูให้เราให้ตกต่ำ
และทำให้เราสับสนได้ง่ายๆ

เราทุกคนมีหลายเรื่องที่ต้องตัดสินใจในชีวิต เมื่อเรามีพระเยซูเป็นแสงสว่างของเรา
ทางข้างหน้าก็จะไม่ขุ่นมัวอีกต่อไป ในเทศกาลรับเสด็จนี้อยากจะให้เราใช้ชีวิตที่อยู่บน
ความถูกต้อง อยู่บนเส้นทางขององค์พระเยซูคริสต์ - PS

อธิษฐาน

สำหรับคนที่ยังเดินอยู่ในทางมืด ให้ได้เจอกับแสงสว่างจากองค์พระเยซู
คริสต์

แสงสว่าง

อ่านพระธรรม >> สดุดี 43:3-5

วันที่

3

ข้อคิด

พระเยซูคริสต์คือ
แสงสว่างแห่ง
คริสต์มาส
ที่ส่องเข้ามาในโลก

“พระเจ้าซึ่งเป็นความชื่นบานยอยิ่งของข้าพระองค์ และข้าแต่พระเจ้า พระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะถวายเพลงสดุดีแก่พระองค์ด้วยพิณเขาคู่” สดุดี 43:4

พันธสัญญาเดิม สมัยหลังจากผู้เผยพระวจนะมาลาคิ พระเจ้าหยุดตรัสกับคนอิสราเอล 400 ปี เวลานั้นคือยุคมืด ชีวิตที่ขาดจากพระเจ้า แต่น้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับมนุษย์นั้นไม่เคยหยุด พระเจ้าทรงให้พระเยซูคริสต์มาบังเกิดในคำคืนอันหนาวเหน็บ ในที่ที่ไม่มีใครคาดคิด และพระองค์คือของขวัญของคนทุกคนชั้น ทุกชาติ และพระองค์คือแสงสว่างและความจริงของพระเจ้าที่มีมายังชีวิตของมนุษย์ เพื่อนำความชื่นบานสู่มนุษยชาติ

พี่น้องที่รัก เมื่อเราจุดเทียนแห่งคริสต์มาส คือการประกาศการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้เป็นแสงสว่างแห่งชีวิตของเรา และสิ่งที่สำคัญขอให้แสงสว่างนั้นเป็นเครื่องนำทางชีวิตของเรา เป็นแสงสว่างแห่งชีวิตที่อุปถัมภ์ชีวิตของเรา ดังในสดุดี 43:5 “จงหวังใจในพระเจ้า เพราะข้าพเจ้าจะถวายสดุดีแด่พระองค์อีก ผู้ทรงเป็นความอุปถัมภ์ และพระเจ้าของข้าพเจ้า” พระเยซูคริสต์บังเกิดเพื่อเป็นดังแสงสว่างของพระเจ้าที่ส่องสว่างชีวิตของเรา นำทางชีวิตของเราออกจากความมืด และอุปถัมภ์ชีวิตของเรา ให้เราดำเนินชีวิตที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเจ้า

ทุกวันนี้คริสต์มาสเป็นวันที่เราจะระลึกถึงความรักของพระเจ้า เราได้ให้แสงสว่างแห่งพระคริสต์ส่องนำทางชีวิตของเรา จงมอบทางของท่านกับพระเจ้า ให้พระองค์ทรงเป็นแสงสว่างที่นำทางเราไป ไม่ว่าเราจะเดินไปในทางที่เผชิญกับความยากลำบาก เราจะมั่นใจว่าพระเจ้าทรงอยู่เคียงข้างเรา ความหมายแห่งวันคริสต์มาสมีใช่เพียงแค่ความชื่นชมยินดี หรือการส่งมอบความสุขแก่กันและกันเท่านั้น แต่เป็นวันที่เราจะต้องมอบชีวิตของเราให้กับพระเจ้า รับพระเยซูคริสต์ให้เป็นแสงสว่างนำทางชีวิตของเรา ให้พระองค์เป็นดังแสงสว่างแห่งชีวิตเราตลอดไป - DW

อธิษฐาน

ขอพระเจ้าให้ชีวิตคริสเตียนเป็นแสงสว่างของพระเจ้า เหมือนที่พระเยซูคริสต์ส่องสว่างแก่โลก

วันที่

4

ทางของฉัน

อ่านพระธรรม >> ปฐมกาล 3:1-7

ข้อคิด

การเชื่อฟังพระเจ้า
มีผลดีกว่า การทำ
ตามใจตนเอง

“เพราะว่าทุกคนทำบาป และเสื่อมจากพระสิริของพระเจ้า”
โรม 3:23

ผลที่เกิดขึ้นจากการกินผลไม้ที่พระเจ้าตรัสห้ามไว้ นั่น
แม้จะไม่ได้ทำให้มนุษย์ต้องตายฝ่ายร่างกาย แต่ก็มีผลลบ
เกิดขึ้นทันที คือ ความอาย การรู้สึกผิด ไม่กล้าเผชิญหน้า
กับพระเจ้า สูญเสียความสัมพันธ์ที่ดีไป โยนความผิดให้กับ
คนอื่นแม้กระทั่งโยนความผิดให้กับพระเจ้า ปฏิเสธอำนาจ
ปกครองของพระเจ้า ไม่เชื่อฟังพระองค์ มนุษย์กระทำความบาป
เนื่องจากล่อลวงของ งู เป็นคำล่อลวงที่น่าสนใจที่สุด เพราะเขาจะได้เป็นเหมือนพระเจ้า
ในบรรดาสัตว์ทั้งหมดที่พระเจ้าทรงสร้างฉลาดกว่าทั้งหมด

ความฉลาดที่งูใช้เป็นความฉลาดแกมโกง มีเล่ห์เหลี่ยม ผลกระทบของความบาป
ครั้งนี้ได้สืบทอดตกไปสู่มนุษย์เป็นความชั่วของมนุษยชาติ ทรานานเท่านั้น มนุษย์
แยกตนเองออกจากพระเจ้า หนีหน้า พยายามหลบซ่อนจากพระเจ้า แยกตนเองจาก
มนุษย์ด้วยกัน แยกจากโลก/ธรรมชาติ สำคัญตนเองผิด ไม่ขึ้นกับพระเจ้า ตัดสินใจผิด
พลาด ความเจ็บปวดและทนทุกข์ของชายและหญิง ความท่างเหิน ขาดสามัคคีธรรม
ขาดการประชุม กระดากอาย โทษคนอื่น ยโสवादดี ทำสงครามต่อกัน ไม่ยับยั้งชั่งใจ
กระทั่งธรรมชาติ ฤดูกาลก็ยิ่งเปลี่ยนไป ภัยธรรมชาติดินาารูปแบบ

เมื่อเราตัดสินใจทำอะไรสิ่งใดสิ่งหนึ่งยอมหนีไม่พ้นผลกระทบที่ตามมาไม่ว่าดีหรือไม่
ดี การกระทำของอาดัมส่งผลให้พงศ์พันธุ์ต่อมานั้นอยู่ในความบาป แต่พระเจ้าทรงให้
โอกาสใหม่เพื่อมนุษย์จะกลับคืนมาสู่ตำแหน่งเดิมของเขาคือการเชื่อฟัง โดยยอมสละ
พระบุตรลงมาในโลกด้วยพงศ์พันธุ์ของหญิงซึ่งมีบุคลิกแห่งการเชื่อฟัง มักไม่ทำตามทาง
ของตนเอง ทำให้เราได้คืนดีกับพระเจ้า (โรม 5:1) ธรรมชาติทุกสิ่งทีพระเจ้าทรงสร้างกลับมา
คืนดีกับพระองค์ (โยเอล 1:20) วันนี้เราจะเลือกทำตามทางของตนเองหรือเชื่อฟังพระเจ้า
- SD

อธิษฐาน

สำรวจความคิด การกระทำของเราเพื่อให้อยู่ในน้ำพระทัยพระเจ้า และ
แสวงหาวิธีช่วยผู้อื่นให้ได้รับความรักของพระเจ้า

หัวใจที่ยอมเพื่อพระเจ้า

อ่านพระธรรม >> มัทธิว 1:1-17

วันที่

5

ข้อคิด

พระเจ้าทรงเรียกเรา
ให้ร่วมรับใช้พระองค์
จากหัวใจแห่งความ
เชื่อฟัง

“หนังสือลำดับพงศ์ของพระเยซูคริสต์ ผู้เป็นเชื้อสายของดาวิด ผู้สืบตระกูลเนื่องมาจากอับราฮัม ...ยาโคบมีบุตรชื่อโยเซฟสามีของนางมารีย์ พระเยซูที่เรียกว่าพระคริสต์ก็ทรงบังเกิดจากนางมารีย์นี้” (มัทธิว 1:1,16)

พระธรรมมัทธิวเป็นหนังสือที่เปิดเรื่องขึ้นมาด้วยลำดับพงศ์พันธุ์ของพระเยซูคริสต์ ซึ่งเป็นสิ่งที่ช่วยให้เราได้เห็นการทรงเลือกของพระเจ้าในการที่ทรงใช้คนมากมายได้เป็นหนึ่งในผู้ที่กระทำให้อำนาจพระกนิษฐาธิราชเจ้าสำเร็จ ในบรรดาคนที่ถูกเอ่ยนามถึงเหล่านี้ ล้วนมีที่มาที่ไปและสถานะที่แตกต่างกัน บ้างก็เป็นคนพเนจรเร่ร่อน อย่างอับราฮัม , เป็นผู้หญิงที่สังคมรังเกียจ อย่าง นางราหับ , เป็นแม่มายต่างชาติ อย่างนางรูธ , เป็นกษัตริย์ อย่าง ดาวิด หรือเป็นเพียงครอบครัวช่างไม้ธรรมดาๆในสังคมอย่างครอบครัวของโยเซฟและมารีย์ ถึงแม้คนเหล่านี้จะมีความแตกต่างกัน แต่สิ่งที่มีเหมือนกันอย่างหนึ่งคือ “หัวใจที่ยอมให้พระเจ้าทรงใช้” เพื่อแผนงานอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ นั่นคือการเสด็จมาบังเกิดของพระเมสสิยาห์ที่ทุกคนรอคอย

เมื่อพระเจ้าจะทรงเรียกเราให้ได้ร่วมงานอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ พระองค์ไม่ได้ทอดพระเนตรว่าเราเป็นใคร ฐานะอย่างไร หรือทำความดีมามากมายแค่ไหน แต่พระองค์จะทรงทอดพระเนตรจิตใจ และ พิจารณาความเชื่อฟังของเราว่ามีต่อพระองค์อย่างไร และในฐานะของเราผู้ที่จะได้ร่วมงานกับพระองค์นั้น ต้องนับว่าสิ่งนี้คือเกียรติยศที่พระเจ้าทรงใช้ผู้เล็กน้อยอย่างเราในการทำพันธกิจอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ ดังนั้นจงรีบฉวยโอกาสคืนใจและทำงานรับใช้ให้ดีที่สุด - SA

อธิษฐาน

ผู้รับใช้ในคริสตจักรและองค์กรต่างๆ

วันที่

6

ทางหลวงใหม่

อ่านพระธรรม >> อิสยาห์ 40:3

ข้อคิด

คริสเตียนทุกคน
ได้รับการทรงเรียก
ให้เดินในทางหลวง
นี้ด้วยความเชื่อฟัง

เสียงของผู้หนึ่งร้องว่า จงเตรียมทางในถิ่นกันดารสำหรับองค์
พระผู้เป็นเจ้า จงทำทางหลวงของพระเจ้าในถิ่นกันดารให้
ตรงไป (อิสยาห์ 40:3)

ไม่มีใครมีชีวิตในทางของพระเจ้าโดยบังเอิญ พระเจ้า
ประทานชีวิตใหม่ และทางใหม่ให้กับลูกของพระองค์ ชีวิต
คริสเตียนที่มีชัยชนะจะกลายเป็นประสบการณ์ของเรา ก็ต่อ
เมื่อเราแสวงหาความบริสุทธิ์ส่วนตัว มุ่งมั่นที่จะเป็นคนบริสุทธิ์
และถูกต้อง นี่คือความหมายของคำว่า “ตรง”

การยอมให้พระคริสต์เป็นผู้ควบคุมเส้นทางชีวิต การถวายชีวิตหรือเส้นทางเดินของ
เราแด่พระองค์เป็นสิ่งที่คริสเตียนทุกคนต้องทำ การเติบโตฝ่ายจิตวิญญาณไม่เหมือนการ
เติบโตฝ่ายร่างกาย มันเป็นผลของความตั้งใจส่วนตัว เราต้องตัดสินใจที่จะฝึกตน “ในทาง
ของพระเจ้า” เมื่อเราตัดสินใจทำสิ่งที่ถวายเกียรติแด่พระคริสต์ พระองค์ก็จะประทาน
กำลังที่จำเป็นทุกอย่างเพื่อเราจะดำเนินชีวิตตามนั้น

ทางใหม่นี้เป็นชีวิตซึ่งผู้ที่อยู่ฝ่ายโลกไม่สามารถเข้าใจได้อย่างครบถ้วน เปาโลบรรยาย
ความพิเศษของชีวิตใหม่นี้ไว้ใน 2 โครินธ์ 5:17 “ฉะนั้นถ้าใครอยู่ในพระคริสต์ เขาก็
เป็นคนที่ถูกสร้างใหม่แล้ว สิ่งสารพัดที่เก่าๆ ก็ล่วงไป นี่แน่ะกลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น” คำ
พยานส่วนตัวของเปาโลสะท้อนให้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงอย่างสิ้นเชิงในค่านิยมของ
เขา “แต่ว่าอะไรที่เคยเป็นกำไรของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้ถือว่าสิ่งนั้นเป็นการขาดทุนแล้ว...”
แต่สาเหตุคืออะไร “...เพราะเหตุคุณค่าอันสูงยิ่งของการรู้จักพระเยซูคริสต์องค์พระผู้
เป็นเจ้าของข้าพเจ้า...” (ฟิลิปปี 3:7-8) คริสเตียนมีวิธีคิดแบบใหม่ที่ไม่เหมือนเดิม พระ
คัมภีร์กล่าวว่า “เพราะฉะนั้นเมื่อพระเจ้าทรงทำให้พวกท่านเป็นขึ้นมาจากความตายกับพระ
คริสต์แล้ว... จงเอาใจใส่สิ่งที่อยู่เบื้องบน ไม่ใช่สิ่งที่อยู่บนแผ่นดินโลก” (โคโลสี 3:1ก, 2)

ความคิด การกระทำ และความรักใหม่ในทางหลวงใหม่นี้จะได้รับการบำรุงเลี้ยง
โดยการที่เรามัคคีธรรมใกล้ชิดกับพระองค์ - ST

อธิษฐาน

ขอให้เรามีกำลังในการฝึกตนในทางของพระเจ้า

คำพยากรณ์

อ่านพระธรรม >> อีสยาห์ 7:10-17

วันที่
7

“เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าจะประทานหมายสำคัญเอง
ดูเถิด หญิงสาวคนหนึ่งจะตั้งครรภ์ และคลอดบุตรชายคนหนึ่ง
และเขาจะเรียกนามของท่านว่า อิมมานูเอล” (อสย. 7:14)

ในเทศกาลเตรียมรับเสด็จ จะมีการจุดเทียนสี่ต่าง ๆ 4 สี
ดังนี้ สัปดาห์ที่ 1 จุดเทียนสีน้ำเงิน หมายถึง เทียนแห่งคำ
พยากรณ์ เพื่อระลึกถึงคำพยากรณ์ที่พระเจ้าจะประทานพระ
เมสสิยาห์มาบังเกิด ถ้อยคำที่อิสยาห์ได้เผยเอาไว้ตั้งแต่ราว
ศตวรรษที่ 8 เพื่อหนุนใจชนชาติอิสราเอลเมื่อครั้งกรุงแตก
เมื่อพวกเขาต้องถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลย สูญเสียอิสรภาพ ไม่มีโอกาสได้นมัสการพระเจ้า
ที่เขารักและซาบซึ้งในพระคุณในแบบที่เขาได้เคยทำ เป็นความทุกข์ใจ อิสยาห์คงไม่รู้ว่
ถ้อยคำที่ท่านได้เผยไปนั้น คือ คำพยากรณ์ที่เล็งถึงพระเยซูคริสต์ที่จะมาบังเกิดอีกหลาย
ร้อยปีข้างหน้า และนี่คือที่มาของคริสต์มาส

คริสต์มาสคือวันประสูติของพระเยซูคริสต์ หรือผู้ที่ได้รับการเจิมจากพระเจ้า จุด
ประสงค์เพื่อนำชาวติมา ชาวดีแห่งความหวังใจแก่คนที่สิ้นหวัง ผิดหวัง กำลังใจแก่คนที่
ท้อแท้ใจ หหมดกำลังใจ ความปิติยินดีแก่ผู้ที่ชอกช้ำระกำใจ ถูกบีบคั้นจิตใจ ประกาศ
อิสรภาพแก่บรรดาเชลย

การปลดปล่อยของพระเยซูคริสต์เกิดจากการที่มนุษย์ยอมรับว่าตนเป็นคนบาป
พระเจ้ามาเพื่อประทานของขวัญแก่คนที่ได้ชื่อว่าเป็นประชากรของพระองค์ที่มีความ
ทุกข์ พระเจ้าจะประทานมาลย์แทนซีเถ้า นำนมแห่งความยินดีแทนการไว้อาลัย และ
ผ้าห่มแห่งการสรรเสริญแทนจิตใจที่ท้อถอย ชีวิตเราจะเปลี่ยนใหม่เมื่อเรารับเอาพระ
เยซูเป็นของขวัญ ชีวิตเราจะเปลี่ยนใหม่เมื่อเราสารภาพบาปของเรา - TP

อธิษฐาน

ขอพระเจ้าทรงช่วยผู้ที่กำลังตกอยู่ในสถานการณ์เช่นเดียวกันนี้ คือผู้ที่
สิ้นหวัง ทุกข์ใจ ท้อแท้ บาดเจ็บ กลัว ขาดความชื่นชมยินดี

วันที่

8

ข้อคิด

พระเยซูคริสต์เป็น
ของขวัญล้ำค่าแห่ง
การรอคอย

รอด้วยความชื่นชมยินดี

อ่านพระธรรม >> ลูกา 2:25-35

“นี่แน่ะ มีชายคนหนึ่งในกรุงเยรูซาเล็มชื่อสิเมโอน เป็นคนชอบธรรมและเกรงกลัวพระเจ้า รอคอยเวลาซึ่งพวกอิสราเอลจะได้รับการบรรเทาทุกข์ ท่านจะไม่ตายจนกว่าจะได้เห็นพระคริสต์ของพระเป็นเจ้า” (ลูกา 2:25-26)

ในกรุงเยรูซาเล็มเวลานั้น มีเพียงไม่กี่คนที่กำลังรอคอย และแสวงหาพระมาซีฮา สิเมโอนเป็นคนหนึ่งในบรรดาคนเหล่านั้น ที่เฝ้ารอคอยเวลาที่พวกอิสราเอลจะได้รับการปลดปล่อยให้พ้นจากความทุกข์ยากลำบาก พระคัมภีร์บันทึกว่า สิเมโอนเป็นคนเคร่งศาสนา อุทิศชีวิต และคอยการเสด็จมาของพระคริสต์ เขาเพียรพยายามรอคอยด้วยใจถ่อมสุภาพ โดยการภาวนาอธิษฐาน ภาวนาพระธรรมของพระเจ้า และนมัสการพระเจ้าด้วยใจยำเกรงพระองค์ และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสถิตอยู่กับท่าน พร้อมสัญญาว่าท่านจะไม่ตายจนกว่าจะได้เห็นพระคริสต์

สิเมโอนเข้าไปในพระวิหาร เมื่อได้เห็นพระกุมารเยซูที่บิดามารดานำมาถวาย สิเมโอนก็รู้ทันทีว่า กุมารนั้นเป็นกษัตริย์ ที่เขาได้เฝ้ารอคอยด้วยใจจดจ่อ ท่านจึงมีความปิติยินดีเป็นอย่างยิ่ง และได้สรรเสริญพระเจ้า เพลงที่ท่านร้องในเวลานั้น มาจากพระธรรมอิสยาห์ 42, 49 และ 52

ในเทศกาลเตรียมรับเสด็จนี้ อยากให้เราทำท่าที่รอคอยเหมือนกับสิเมโอนที่รอคอยพระคริสต์ที่จะมาช่วยปลดปล่อยพวกเขาจากความทุกข์ ให้เรารอคอยด้วยใจถ่อม ภาวนาอธิษฐาน อ่านพระวจนะ และนมัสการด้วยใจยำเกรง และเมื่อพระคริสต์เสด็จมาเราจะมีแต่ความชื่นชมยินดี - PS

อธิษฐาน

ตัวเราในการรอคอยพระคริสต์เสด็จมาด้วยใจที่มีแต่ความชื่นชมยินดี

วันเวลา

อ่านพระธรรม >> มาระโก 13:32-37

วันที่

9

ข้อคิด

สองสิ่งที่พระเยซู
มักจะตรัสคู่กันเสมอ
นั่นก็คือเผ่าละเวง
และอิชิฐาน

บทสัมภาษณ์ตอนหนึ่งของคุณชาตินกาท ไวทวิ พิธีกรหนุ่มซึ่งทำรายการสารคดีที่มีชื่อว่า Around Me เขาได้มีโอกาสนคุยขอทานอายุ 8-9 ขวบและเขาบอกว่า “เด็กคนนี้ทำให้ผมฉลาดขึ้น” เด็กคนนี้เล่นกีตาร์อยู่บนสะพานลอย เด็กคนนี้เล่าว่า “พ่อผมเป็นสัปเหร่อพี่ พ่อสอนผมอย่างเดียวว่า คนรวยไม่รวยน้ำใจ คนดีชั่วรวยน้ำใจ พ่อผมเผาคอนให้ผมดูตั้งแต่เด็ก ที่พ่อเผาคอนรวยทั้งนั้น ตายไปก็เอาอะไรไปไม่ได้” ชาตินกาท กล่าววว่า “เด็กอายุ 8-9 ขวบคิดได้ขนาดนี้ แล้วผมล่ะ”

ชีวิตของผู้คนทั้งในสมัยโนอาห์และสมัยโลทก็ไม่ได้แตกต่างจากชีวิตของคนในสมัยปัจจุบัน สังคมและศีลธรรมของมนุษย์ต่ำลงจนจะถึงจุดต่ำสุด มนุษย์ไขว่คว้าอยากจะทำอะไร มนุษย์ก็กังวลว่าเวลาของตนจะหมดเมื่อไหร่ จนมีกระแสวันสิ้นโลกมาแล้วก็ผ่านไป ผู้คนตื่นตระหนกกันชั่วครั้งชั่วคราว แห่กันไปซื้อหาอาหารกักตุน ความเป็นจริงโลกจะแตกหรือไม่ คนก็ใช้ชีวิตเมื่อเดิมน้อยดี วันและเวลาของโลกไม่ขึ้นอยู่กับเราและเราก็ไม่มีทางที่จะรู้ได้ พระวจนะของพระเจ้าในพระธรรมมาระโก 13:32 เริ่มต้นด้วยว่า “แต่วันนั้น โมงนั้นไม่มีใครรู้ ถึงบรรดาทูตสวรรค์หรือพระบุตรก็ไม่รู้ แต่พระบิดาองค์เดียว” พระวจนะของพระเจ้ากล่าวกับเราในเรื่องวันและเวลาสุดท้ายนั้นหลายครั้ง และทุกครั้งก็จะย้ำว่าเราไม่มีวันที่จะรู้ว่าวันและโมงนั้นจะมาเมื่อไหร่ พระเยซูคริสต์ตรัสว่า “จงเผ่าละเวงและอิชิฐานอยู่เพราะท่านไม่รู้ว่เวลานั้นจะมาถึงเมื่อไหร่” (ข้อ 33)

สองสิ่งที่พระเยซูมักจะตรัสคู่กันเสมอ นั่นก็คือเผ่าละเวงและอิชิฐาน คริสต์มาสแต่ละปีผ่านมาและก็ผ่านไป แต่ขอให้คริสต์มาสแต่ละปีจะเป็นมากกว่าแค่การเฉลิมฉลองและงานเลี้ยง แต่เป็นช่วงเวลาที่เราจะเผ่าละเวงชีวิต และอิชิฐานเผื่อชีวิตของเรา เผื่อโลกประเทศชาติ และอิชิฐานเผื่อผู้ที่ยังไม่รู้จักพระเจ้า - DW

อิชิฐาน

ให้ชีวิตคริสเตียนเผ่าละเวงและอิชิฐานอยู่เสมอ

วันที่
10

พระเจ้าทรงติดตามหามนุษย์

อ่านพระธรรม >> ปฐมกาล 3:8-13

ข้อคิด

คริสเตียนคือตัว
แทนของพระเจ้า
ในการติดตามหา
ผู้ที่หลงหาย

“แต่พระเจ้าทรงสำแดงความรักของพระองค์แก่เราทั้งหลาย คือขณะที่เรายังเป็นคนบาปอยู่นั้น พระคริสต์ได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเรา” (โรม 5:8)

การสนทนาระหว่างพระเจ้ากับอาดัมทำให้เราทราบว่า พระเจ้าไม่เคยทอดทิ้งมนุษย์แม้ว่าเขาจะทำผิดต่อพระองค์ แต่มนุษย์ต่างหากที่พยายามหลบซ่อนจากพระพักตร์พระเจ้า ความรู้สึกผิดเป็นสัญญาณเตือนที่พระเจ้าทรงให้มีในเรา ซึ่งจะดังขึ้นเรื่อยๆ เมื่อเราทำผิด ที่แย่ที่สุดเรากำจัด

ความรู้สึกผิดนี้โดยไม่กำจัดการเสีย เหมือนกับใช้ยาระงับความเจ็บปวดโดยไม่รักษาบาดแผล อาดัมก็สร้างความชอบธรรมของตนเองขึ้นมาปกปิดความเปลือยเปล่า แต่ไม่มีสิ่งใดซ่อนเร้นจากสายพระเนตรพระเจ้าได้ พระองค์เสด็จมาหาเหมือนอย่างเช่นทุกวันที่เคยเยียนเยียนและเรียกหามนุษย์ เนื่องจากเขาได้หายไปจากที่นัดพบ

มนุษย์ถูกสร้างตามพระฉายาทรงสร้างขึ้นมากด้วยความรัก พระองค์จึงติดตามหาเขา มนุษย์เป็นผู้ซึ่งพระองค์ทรงรักและระลึกถึง ทรงเยี่ยมบุตรของเขา พระองค์ทรงสร้างเขาให้ต่ำกว่าพระองค์แต่หน่อยเดียว และสวมศักดิ์ศรีกับเกียรติให้ ทรงมอบอำนาจให้ครอบครองบรรดาสิ่งทั้งปวง ทั้งสัตว์ป่า ทั้งนกในอากาศ ปลาในทะเลและอะไรต่างๆ ที่ไปมาอยู่ตามทะเล (สดุดี 8:4-6)

พระเจ้าทรงเรียกเราขณะที่เราเป็นคนบาปให้กลับมามีความสัมพันธ์ ดังเดิมเหมือนตอนเริ่มต้น เหมือนที่ทรงเรียกและติดตามหาอาดัมที่สวนเอเดน เพื่อให้ทำหน้าที่ของการดูแลโลกที่พระองค์ทรงสร้าง ทรงเรียกโมเสสขณะที่เป็นคนพเนจรให้กลับมามีความถ่อมใจมอบหน้าที่ให้นาคอนิสราเอลรอดจากความเป็นทาส พระเจ้าทรงเรียกเยเรมีย์แม้จะเป็นเด็ก และทรงเรียกอิสยาห์ให้ป่าวประกาศข่าวดีแก่พวกเขลย ถึงการปลดปล่อยให้เป็นอิสระจากบาบิโลน แจ้งเรื่องความสว่างที่จะมายังประชาชาติ สันติภาพ และการรักษาแผ่นดินให้หาย - SD

อธิษฐาน

เพื่อเพื่อนสักคนที่ฉันจะพาเขามาร่วมงานคริสต์มาส

บัตรเชิญอันทรงเกียรติ

อ่านพระธรรม >> ลูกา 2:8-20

วันที่

11

ข้อคิด

คุณยินดีที่จะร่วม
ต้อนรับการเสด็จมา
ของพระองค์หรือไม่

“ฝ่ายทูตองค์นั้นกล่าวแก่เขาว่า “อย่ากลัวเลย เพราะเรานำ
ข่าวดีมายังท่านทั้งหลาย คือความปรีดีซึ่งจะมาถึงคนทั้งปวง
เพราะว่าในวันนี้พระผู้ช่วยให้รอดของท่านทั้งหลาย คือพระ
คริสตเจ้า มาบังเกิดที่เมืองดาวิด นี่จะเป็นหมายสำคัญแก่
ท่านทั้งหลาย คือท่านจะได้พบพระกุมารนั้นพันผ้าอ้อมนอน
อยู่ในรางหญ้า” (ลูกา 2:10-11)

ในบัตรเชิญยุคปัจจุบันเรามักจะพบตัวอักษรภาษาอังกฤษ 4 ตัว ในบัตรเชิญ คือ R.S.V.P. ตัวอักษร 4 ตัวนี้เป็น
ตัวย่อจากภาษาฝรั่งเศสที่ว่า “répondez, s’il vous plait,” (เร ปอง เดซ , ซิล วู เพล)
ซึ่งแปลว่า “โปรดกรุณาตอบด้วย” การที่บัตรเชิญต้องมีการระบุเช่นนี้ก็เพื่อให้ทางเจ้า
ภาพสามารถที่จะคำนวณแขกผู้มีเกียรติที่จะมาร่วมงานได้และเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวก
ในเรื่องอื่นๆ ที่จะตามมา แต่สิ่งที่สำคัญของการตอบนั้นคือการตอบยินดีหรือไม่
ยินดีในคำเชิญนั้นๆ ด้วยเช่นกัน

ในช่วงเวลาที่พระเยซูคริสต์ทรงบังเกิดองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ส่งทูตสวรรค์มาแจ้งข่าว
แก่เหล่าบรรดาคนเลี้ยงแกะถึงการประสูติของพระองค์ และได้บอกให้พวกเขาเดินทาง
เพื่อจะไปพบพระกุมารน้อยนอนพันผ้าอ้อมในรางหญ้า บัตรเชิญนี้ถูกส่งมายังบรรดาคน
เลี้ยงแกะที่ดูต่ำต้อยในสายตามนุษย์ แต่ทว่า คนเลี้ยงแกะเหล่านี้ได้ตอบรับคำเชิญขององค์
ผู้สูงสุดด้วยการเดินทางไปที่เมืองเบธเลเฮมตามที่พระเจ้าได้ทรงแจ้งแก่เขา และนี่จึงเป็น
พระพรแก่พวกเขาทั้งหลาย

บัตรเชิญนี้ได้ถูกส่งมาถึงเราเช่นกันในการที่จะต้อนรับการเสด็จมาของพระองค์
หากวันนี้เราพร้อมจะตอบรับคำเชิญ ขอจงเตรียมตัว เตรียมใจเราเข้าสู่การรับเสด็จพระ
องค์ และเราจะได้ร่วมชื่นชมยินดีด้วยกัน - SA

อธิษฐาน

ผู้ที่ยังไม่ได้เชื่อพระเจ้าแต่ได้มีโอกาสมาร่วมงานคริสต์มาสในที่ต่างๆ

วันที่
12

พระเจ้าทรงรักโลก

อ่านพระธรรม >> ยอห์น 3:16

ข้อคิด

พระเจ้าทรงรัก
และเมตตาทุกคน
เท่าเทียมกัน
โดยไม่มีเงื่อนไข

“พระเจ้าทรงรักโลกดังนี้ คือได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์” (ยอห์น 3:16)

1 โครินธ์ 1:9 “พระเจ้าทรงเป็นผู้ซื้อสัตย์ พระองค์ทรงเรียกพวกท่านให้สัมพันธ์สนิทกับพระบุตรของพระองค์ คือพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา”

โรม 6:23 “เพราะว่าค่าจ้างของความบาปคือความตาย แต่ของประทานจากพระเจ้าคือชีวิตนิรันดร์ในพระเยซูคริสต์

องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา”

ยอห์น 3:36 “ผู้ที่วางใจในพระบุตรก็มีชีวิตนิรันดร์ ผู้ที่ไม่เชื่อฟังพระบุตรก็จะได้เห็นชีวิต แต่พระพิโรธของพระเจ้าตกอยู่กับเขา”

พระเจ้าทรงรักทุกคน พระเจ้าทรงรักคริสเตียนมากกว่าคนอื่นๆ หรือ คำตอบคือไม่ใช่ พระเจ้าทรงรักทุกคนอย่างเท่าเทียมกันโดยที่ทรงพระเมตตาแก่ทุกคน พระเจ้าทรงรักทุกคนโดยไม่มีเงื่อนไข ในการที่พระองค์ทรงสำแดงความเมตตาแก่ทุกคนโดยไม่ทำลายพวกเขาทันทีเพราะความบาป ในขณะเดียวกัน พระเจ้าองค์เดียวเท่านั้นที่ทรงทำ “พันธสัญญาแห่งรัก” สำหรับผู้ที่เชื่อวางใจในพระเยซูคริสต์เพื่อรับความรอด

พระเจ้าทรงรักลูกของพระองค์ด้วย เราจะเห็นได้ว่าเฉพาะคนที่เชื่อในพระเยซูคริสต์ว่าทรงเป็นพระเจ้าและเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเขาจะได้สัมผัสกับความรักของพระเจ้าตลอดนิรันดร์ พระองค์ทรงพระกรุณาคุณตลอดนิรันดร์แก่ลูกของพระองค์เท่านั้น และเป็นพระสัญญาเรื่องความรักตลอดนิรันดร์ในสวรรค์มีกับลูกของพระองค์

ความรักที่ไม่มีเงื่อนไขของพระเจ้าสำหรับทุกคนควรนำเราไปสู่ความเชื่อในพระองค์ ที่เราได้รับความรักยิ่งใหญ่ที่มีเงื่อนไขด้วยความชอบพระคุณ พระองค์ทรงประทานแก่ทุกคนที่ได้ต้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด - ST

อธิษฐาน

ให้เราขอบพระคุณพระองค์สำหรับความรักของพระองค์และประกาศความรักนี้แก่คนอื่นๆ ต่อไป

จงชื่นชมยินดีเถิด

อ่านพระธรรม >> สดุดี 100:1-5

วันที่

13

“ชาวโลกทั้งสิ้นเอ๋ย จงเปล่งเสียงชื่นบานถวายแด่พระเจ้า”
(สดุดี 100:1)

ข้อคิด

แม้วันเวลาจะ
เปลี่ยนไปกี่ปี
พระเจาก็ไม่
เปลี่ยนแปลง

สัปดาห์ที่ 2 เทียนสี่เหลือง หมายถึงเทียนแห่งทูตสวรรค์ เพื่อระลึกถึงข่าวดีที่พระเจ้าให้ทูตสวรรค์มาแจ้งข่าวดีแก่มนุษย์ในโลก ดังนั้นเราจึงชื่นชมยินดี ที่ได้เปล่งเสียงชื่นบานถวายพระเจ้า..(1) เสียงชื่นบานอาจหมายถึงการอธิษฐาน ยกย่องในความดีของพระเจ้า การกล่าวพระภาชิตของพระเจ้า การร้องเพลงที่มาจากใจ ถ้อยคำที่คนฟังแล้วสบายใจ (แต่ไม่ใช่การพูดเพื่อเอาอกเอาใจ) ที่ได้นมัสการพระเจ้า..(2) ด้วยการปรณิบัติพระเจ้า และการร้องเพลงสรรเสริญพระองค์ ไม่ได้ขึ้นอยู่กับว่าเพราะหรือไม่เพราะ แต่ขึ้นอยู่กับจิตใจที่ต้องการนมัสการพระเจ้า และเนื้อหาของเพลงจะทำให้เราเห็นพระคุณของพระเจ้าที่ทรงมีต่อเราเช่นกัน

สดุดีจึงเป็นบทเพลงที่เกิดขึ้นจากเด็กหนุ่มคนหนึ่งที่ชอบซึ่งในพระเจ้าที่ได้เป็นของพระองค์..(3) เราไม่ได้เป็นของโลก (ยน.17) พระเยซูอยากให้เรารู้ว่าเราไม่ได้เป็นของโลก แต่เป็นของพระเจ้า เราเป็นแกะแห่งทุ่งหญ้าของพระองค์ ในภาษาอังกฤษใช้คำว่า ‘The sheep in His care’ ในพระคุณของพระเจ้า..(4) สดุดี 103 อวยลัมพระราชกิจอันมีพระคุณทั้งสิ้นของพระองค์ อภัยบาป รักษาโรค ไถ่จากปากแดนผู้ตาย กริ้วข้าและอดมด้วยความรักมั่นคง ไม่ปรักปรำเรา เลี้ยงดูยามขัดสน ปลดการละเมิดและในพระเจ้า..(5) สถานการณ์เป็นเหตุให้เราชื่นชมยินดีไม่ได้ สุขภาพไม่ดี ปัญหาเศรษฐกิจ การงาน การเรียน แต่ผู้เขียนสดุดีบทนี้มีความชื่นชมยินดีในพระเจ้าเพราะพระเจ้าประเสริฐ เพราะความรักมั่นคงของเจ้าดำรงเป็นนิรันดร์ ‘His mercy endures forever’ เพราะความสัตย์สุจริตของพระองค์ดำรงอยู่ทุกชั่วชาติพันธุ์ แม้วันเวลาจะเปลี่ยนไปกี่ปี พระเจาก็ไม่เปลี่ยนแปลง - TP

อธิษฐาน

ขออย่าให้สถานการณ์ควบคุมเรา แต่ให้เราควบคุมสถานการณ์

วันที่
14

ทุกสิ่งเป็นไปได้

อ่านพระธรรม >> ลูกา 1:26-56

ข้อคิด

เพราะว่าไม่มีสิ่ง
หนึ่งสิ่งใดที่พระเจ้า
ทรงกระทำไม่ได้

ส่วนมารีย์จึงทูลว่า “คุณเกิด ข้าพเจ้าเป็นหญิงคนใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ขอให้บังเกิดแก่ข้าพเจ้าตามคำของท่านเถิด” แล้วทูตสวรรค์นั้นจึงจากเธอไป (ลูกา 1:38)

มารีย์ยำเกรงพระเจ้า การอัศจรรย์ครั้งนี้ยิ่งใหญ่มาก พระเจ้ากำลังดำเนินแผนการของพระองค์ในเรื่องความรอดของมนุษย์ พระองค์ไม่เพียงแต่ส่งผู้พยากรณ์อัศจรรย์มาเท่านั้น แต่พระองค์ทรงส่งพระผู้ช่วยให้รอดมาแล้ว เป็นอีกครั้งหนึ่งที่พระเจ้าให้ทูตสวรรค์กาเบรียลมาบอกกับมารีย์ว่า เธอเป็นคนที่พระเจ้าทรงเลือกให้ตั้งครรภ์องค์พระเมสสิยาห์ เธอเป็นที่โปรดปรานจำเพาะพระเจ้าอย่างมาก แต่สิ่งที่เกิดขึ้นทำให้เธอเกิดคำถามเพราะเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ เธอถามว่า “เหตุการณ์นั้นจะเป็นไปได้อย่างไร” ไม่ใช่เธอไม่เชื่อ แต่เธออยากจะรู้ถึงความจริงที่กำลังจะเกิด สิ่งที่คุณเหมือนเป็นไปได้สำหรับมนุษย์เป็นไปได้เสมอสำหรับพระเจ้า

มารีย์มีนิสัยถ่อมตัว แม้ว่าเธอจะได้รับการประกาศว่าเป็นที่โปรดปรานของพระเจ้า แต่เธอก็ยังมองตัวเองว่าเป็นผู้หญิงรับใช้พระเจ้า เธอปรารถนาที่จะถวายชีวิตทั้งหมดเพื่อกระทำตามน้ำพระทัยพระเจ้า เราสามารถเรียนรู้เรื่องความถ่อมใจและความเชื่อศรัทธาจากมารีย์ เพื่อเราเองจะได้พบกับพระคุณและสง่าราศีในสายพระเนตรของพระเจ้า - PS

อธิษฐาน

อธิษฐานเผื่อเราที่จะเป็นคนที่ยำเกรงพระเจ้าและถ่อมใจในงานรับใช้

ผู้เลี้ยงแกะที่ได้รับเกียรติ

อ่านพระธรรม >> ลูกา 2:8-20

วันที่

15

ข้อคิด

เรื่องราวแห่งการ
ประสูติของพระเยซู
เป็นข่าวดีสำหรับคน
ทุกคน

พระเจ้าทรงเลือกเมืองเล็กๆ ที่เรียกว่า เบธเลเฮม พระเจ้าทรงเลือกหญิงสาวธรรมดา ชื่อว่า มารีย์ และชายที่ชื่อว่า โยเซฟ และพระเจ้ายกเลือกคนเลี้ยงแกะให้มีส่วนในการประสูติของพระเยซู ในสายตาของมนุษย์ คนเลี้ยงแกะเป็นอาชีพหรือบุคคลที่ไม่ได้มีความสำคัญอะไร คนเลี้ยงแกะทำงานกลางแจ้ง ชีวิตรอยู่กับแกะ วันเวลาในแต่ละปีของเขาช่างผ่านไปอย่างช้าๆ ไม่มีโอกาสอยู่กับครอบครัวมากนัก ชีวิตมีแต่ทำงาน งานของเขาทั้งนำเปื้อ และอันตราย เพราะต้องคอยผจญกับพวกสุนัขป่า หรือหมีที่จะมาขโมยแกะ ไม่มีใครอยากเป็นคนเลี้ยงแกะ ไม่ร่ำรวยและไม่สบาย ถ้าเรามีเรื่องที่สำคัญ ข่าวดี ความชื่นชมยินดี ในความคิดของมนุษย์คงไม่เลือกที่จะบอกสิ่งสำคัญนั้นกับคนที่เหมือนอยู่ปลายขอบสังคมเช่นคนเลี้ยงแกะเป็นแน่ แต่พระเจ้าคิดไม่เหมือนมนุษย์คิด

พระองค์ทรงเลือกนำข่าวดีแห่งการมาประสูติของพระเยซูคริสต์มาบอกกับคนเลี้ยงแกะ เพราะพระเยซูคริสต์เสด็จมาไม่ใช่สำหรับคนชนชั้นกษัตริย์ หรือของคนที่มีใหญ่โต และคนสำคัญเท่านั้น แต่เรื่องราวแห่งการประสูติของพระเยซูเป็นข่าวดีสำหรับคนทุกคน ทุกชนชั้น ทุกเพศ และทุกวัย ชีวิตของเราทุกคนก็ไม่ต่างจากคนเลี้ยงแกะมากนัก ชีวิตของเราทุกวันนี้วนเวียนอยู่กับอาชีพการงาน ทรัพย์สินสมบัติ ครอบครัว ภาระหน้าที่ต่างๆ เราทุกคนก็ไม่ใช่คนสำคัญอะไรเลย เราอาจเป็นคนยากจน เราอาจเป็นคนที่ไม่มีอำนาจ แต่พระเจ้ายกเลือกเรา เลือกให้เราได้มีโอกาสได้ยินข่าวดีแห่งการมาบังเกิดของพระเยซู ขอให้เราได้มาเข้าเฝ้าพระเยซูคริสต์ด้วยชีวิตและจิตใจที่ถวายเกียรติแด่พระองค์ เราอาจจะไม่ได้มีของขวัญที่ราคาแพงมามอบให้ แต่สิ่งพระองค์ประสงค์ มีใช้สิ่งของ แต่เป็นชีวิตของเรา - DW

อธิษฐาน

ขอพระเจ้าใช้ชีวิตของเราทำประโยชน์เพื่อพระเยซูในโลกนี้ผ่านชีวิตของผู้ที่ซัดสน

วันที่
16

แผนการช่วยมนุษย์ให้รอด

อ่านพระธรรม >> ปฐมกาล 3:14-21

ข้อคิด

คริสต์มาสนี้ฉันจะ
บอกแผนการของ
พระเจ้าแก่ผู้ใด

“เพราะว่าบุตรมนุษย์มิได้มาเพื่อรับการปรนนิบัติแต่ท่านมาเพื่อจะปรนนิบัติเขา และประทานชีวิตของท่านให้เป็นค่าไถ่คนเป็นอันมาก” (มาระโก 10:45)

พระสัญญาจะเรื่องพงศ์พันธุ์ของหญิงในการทำให้หัวของงูเหล็ก และสันเท้าของท่านจะฟกช้ำเจ็บปวด นี่เป็นพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับการแก้ไขความบาปของมนุษย์ พระเจ้าทรงทำเสียด้วยหนังสัตว์ ให้แก่ออาดัมและเอวา (3:20) เครื่องแต่งกายอย่างนี้เป็นเครื่องหมายสำหรับชีวิตใหม่ที่จะต้องเชื่อฟังพระเจ้าแม้อยู่ท่ามกลางผลกระทบจากความบาป

พระเจ้าทรงให้แผนการช่วยให้รอดสำเร็จในพระเยซูคริสต์ ด้วยการเสด็จลงมาบังเกิดเป็นมนุษย์ที่อ่อนแอเช่นเดียวกับอาดัม เช่นเดียวกับเรา ซึ่งเป็นพระคุณของพระเจ้าเพื่อช่วยเราด้วยการสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนและเป็นขึ้นมาจากความตาย

จึงเป็นเรื่องแผนการที่ประทานมาด้วยพระคุณล้วนๆ ซึ่งบรรดามนุษย์คนบาปคืออาดัมอย่างเราๆ ไม่สามารถกระทำตัวเอง คัมภีร์กล่าวต่อไปอีกว่า “ด้วยว่าซึ่งท่านทั้งหลายรอดนั้นก็รอดโดยพระคุณ เพราะความเชื่อและมีใช้โดยตัวท่านทั้งหลายกระทำเอง แต่พระเจ้าทรงประทานให้” (เอเฟซัส 2:8) “เพราะว่าถ้าโดยการละเมิดของคณนัคนคนเดียว เป็นเหตุให้ความตายครอบงำอยู่โดยคณนัคนคนเดียว มากยิ่งกว่านั้นคนทั้งหลายที่รับพระกรุณาอันไพบูลย์และรับของประทานคือความชอบธรรมก็จะดำรงชีวิตและครอบครองโดยพระองค์ผู้เดียว คือพระเยซูคริสต์ ” (โรม 5:17)

กลับมาหาพระเจ้า กลับมาหาพระเจ้า กลับมาหาพระเจ้าเท่านั้น แผ่นดินจึงจะได้รับการรักษาให้หาย ความสัมพันธ์ของมนุษย์จึงจะได้รับการรักษาให้หาย เขาจะได้รับการคืนดีกับพระเจ้า คืนดีกับมนุษย์ คืนดีกับโลก สันติสุขจะอยู่ท่ามกลางเรา

คริสต์มาสที่ใกล้เข้ามาเพื่อช่วยให้ผู้คนรู้จักความรอดที่แท้จริงและกลับมาหาพระเจ้า ยังมีผู้คนอีกนับล้านที่พระเจ้าทรงติดตามหา - SD

อธิษฐาน

ขอพระเจ้าช่วยให้เราเป็นเครื่องมือของพระองค์ ให้คนอื่นได้รับพระคุณ
กลับมาหาพระองค์

แผนการที่สูงกว่า

อ่านพระธรรม >> อีสยาห์ 55:8-13

วันที่
17

“เพราะความคิดของเราไม่เป็นความคิดของเจ้า ทั้งทางของเจ้าไม่เป็นวิถีของเรา” พระเจ้าตรัสดังนี้ “เพราะฟ้าสวรรค์สูงกว่าแผ่นดินโลกฉันใด วิถีของเราสูงกว่าทางของเจ้า และความคิดของเราสูงกว่าความคิดของเจ้าฉันนั้น” (อิสยาห์ 55:5-9)

พระคัมภีร์เดิมได้พยากรณ์ถึงการเสด็จมาขององค์พระเมสสิยาห์ที่จะมาเพื่อปลดปล่อยชาวยิวให้เป็นอิสรภาพ ดังนั้นเมื่อคนยิวรอคอยการเสด็จมา พวกเขาก็มีภาพขององค์พระเมสสิยาห์ในความคิดว่า พระองค์ต้องมาในฐานะกษัตริย์ที่ยิ่งใหญ่ทรงอำนาจ เพื่อช่วยปลดแอกคนยิวให้พ้นจากการกดขี่ข่มเหงของพวกโรม ความคิดเหล่านี้ถูกฝังไว้ร่วมกับความเชื่อและความหวังของคนอิสราเอลอย่างลึกซึ้งไม่ได้ ไม่เว้นแม้แต่เหล่าบรรดาสาวกของพระเยซูคริสต์ที่มักจะถามพระองค์เกี่ยวกับเรื่องอำนาจทางการเมืองอยู่บ่อยๆ

แต่แผนการของพระเจ้าทรงสูงกว่ามนุษย์อย่างเราเสมอ เพราะการเสด็จมาของพระเยซูคริสต์นั้นเกินความคาดหมาย ดังเช่นที่พระองค์ทรงเกิดโดยหญิงพรหมจารีที่อยู่ในครอบครัวช่างไม้ธรรมดาๆ พระองค์ประสูติในโรงนา คอกสัตว์อันต่ำต้อย ผู้ที่มาเฝ้าพระองค์มีเพียงเหล่าคนเลี้ยงแกะ และโจรจารย และจากนั้นพระองค์ยังต้องลี้ภัยไปอยู่ต่างแดนตั้งแต่ยังเล็ก หากเป็นเราคงจะมีคำถามว่า “นี่หรือคือจุดเริ่มต้นของกษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ที่เรารอคอย?”

แต่ดังที่พระคัมภีร์อิสยาห์ 55:8-9 (ข้อพระคัมภีร์ข้างต้น) เพราะแผนงานของพระองคื้นสูงกว่าความคิดมนุษย์ ดังนั้นการเสด็จมาของพระเยซูคริสต์จึงไม่ได้มาเพียงแค่ว่าเพื่อคนอิสราเอล หรือชาติใด ชาติหนึ่ง แต่พระองค์เสด็จมาเพื่อเป็น “พระผู้ช่วยให้รอด” ของมวลมนุษยทุกชนชาติ ดังนั้นให้เรายอมรับในความสัพพัญญูของพระเจ้าว่า แผนงานที่พระองค์ทรงมีต่อชีวิตเรานั้นคงเกินกว่าที่เราจะเข้าใจได้ทั้งหมด แต่ที่แน่ใจได้ก็คือ แผนงานนั้นดีที่สุดต่อชีวิตเรา - SA

ข้อคิด

ความไว้วางใจในพระเจ้า คือ การยอมรับแผนงานที่พระองค์ทรงมีต่อเรา

อธิษฐาน

ผู้เชื่อที่จะมีความไว้วางใจในพระเจ้ามากขึ้น

วันที่
18

ข้อคิด

พระองค์จะเสด็จ
มาอย่างเปิดเผย
ทุกๆ ตาจะเห็น
พระองค์ เหมือน
ฟ้าแลบบนสวรรค์

การเตรียมรับเสด็จครั้งที่สอง

อ่านพระธรรม >> วิวรณ 22:20

“เอเมน พระเยซูเจ้า ขอให้เป็นอย่างนั้น เชิญเสด็จมาเถิด”
(วิวรณ 22:20)

“เชิญเสด็จมาเถิด (Maranatha)” การเสด็จมาของ
พระองค์ตามความคิดของมนุษย์นั้นมีอยู่สองอย่าง ความคิด
แรกคือเป็นเรื่องที่น่าสะพึงกลัว ถ้าใจของคุณจดจ่อกับสิ่งที่
อยู่ในโลกนี้และชีวิตของคุณก็หมกมุ่นอยู่กับบาป การเสด็จ
มาของพระคริสต์จึงเป็นเรื่องที่น่ากลัว

อย่างที่อธิบายเอาไว้ในพระธรรมวิวรณบทที่ 6 “และ [พวกเขา] ร้องบอกกับภูเขา
และโขดหินว่า “จงล้มทับเราเถิด จงซ่อนเราไว้ให้พ้นจากพระพิโรธของพระองค์ ผู้
ประทับอยู่บนพระที่นั่ง และให้พ้นจากพระพิโรธของพระเมษโปดกนั้น เพราะว่าวัน
สำคัญแห่งพระพิโรธของพระองค์มาถึงแล้ว และผู้ใดจะทนอยู่ได้เล่า” (วิวรณ 6:16-17)
แต่สำหรับคนที่รอดแล้ว การเสด็จมาของพระคริสต์เป็นเรื่องที่น่าชื่นชมยินดี อย่างที่
อัครสาวกยกย่องท่านกล่าวไว้ในพระธรรมวิวรณ “เอเมน พระเยซูเจ้า ขอให้เป็นอย่างนั้น เชิญ
เสด็จมาเถิด” (วิวรณ 22:20)

การเตรียมรับเสด็จครั้งที่สอง พระองค์จะเสด็จมาอย่างเปิดเผย ทุกๆ ตาจะเห็น
พระองค์ เหมือนฟ้าแลบบนสวรรค์ แล้วจะเห็นพระสงาราศีของพระองค์ ดังที่ถูกล่า
เอาไว้ในพระธรรมวิวรณ 1:7 “ดูเถิด พระองค์จะเสด็จมาในเมฆ และนัยน์ตาทุกดวงและ
คนเหล่านั้นที่ได้ทรงพระองค์จะเห็นพระองค์ และมนุษย์ทุกชาติทั่วโลกจะรำไห้เพราะ
พระองค์ จงเป็นไปอย่างนั้น เอเมน”

อธิษฐาน

ขอให้เราได้ชื่นชมยินดีกับการเสด็จมาของพระคริสต์

พระเจ้าทรงเป็นความอุปถัมภ์

อ่านพระธรรม >> สดุดี 121:1-8

วันที่

19

‘ความอุปถัมภ์ของข้าพเจ้ามาจากพระเจ้า ผู้ทรงสร้างฟ้า
สวรรค์และแผ่นดินโลก’ (สดุดี 121:2)

สัปดาห์ที่ 3 เทียนสีเขียว หมายถึงเทียนแห่งผู้เลี้ยงแกะ
เพื่อระลึกถึงคนเลี้ยงแกะที่เล็กน้อยและต่ำต้อยที่พระเจ้า
ทรงระลึกถึงเขา กษัตริย์ดาวิดก็เคยเป็นคนเลี้ยงแกะมาก่อน
เขาได้แต่งบทเพลงนี้เพื่อให้เห็นถึงความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า
เห็นถึงความรักความห่วงใยที่พระเจ้ามีต่อชนชาติอิสราเอล
เป็นบทเพลงแห่งการหนุนน้ำใจจากความชื่นใจที่ได้รับจาก
พระเจ้า

ดาวิดเงหน้ำดูภูเขา เขาเห็นอะไร? เห็นพระคุณ เห็นความอุปถัมภ์ของพระเจ้า (1-
2) ความอุปถัมภ์หมายถึงอะไร? การค้าจุน ค้าชู เลี้ยงดู การที่พวกเขาได้มีโอกาสสนมัสการ
พระเจ้าเพราะพระเจ้าประทานความสุขสงบ ไปทางไหนมีแต่ชัยชนะ เขาได้พักรบ ได้ทำ
มาหากิน เป็นอิสระ พ้นจากการเป็นทาสในอียิปต์ เห็นถึงการจัดเตรียมของพระเจ้าเพื่อ
พวกเขา ได้ครอบครองแผ่นดินที่อุดมสมบูรณ์ ความอุปถัมภ์มาจากไหน? จากพระเจ้า
จากสิ่งที่กล่าวมาแล้ว ทำให้คิดเป็นอย่างอื่นไม่ได้

พระเจ้าจะทรงอารักขาอย่างไร? จะไม่ให้เท้าของพวกเขาลาดไป (3) จะทรงเป็น
ที่กำบัง ไม่มีอะไรทำอันตรายเขาได้ (5-6) จะอารักขาชีวิตของพวกเขา ทำให้เขาพ้น
อันตรายทั้งสิ้น (7) จะอารักขาการเข้าออกของพวกเขา (8) ตั้งแต่เมื่อไร? ตั้งแต่บัดนี้
สืบไปเป็นนิตย์

เมื่อใดที่ดาวิดรู้สึกวิตกกังวล เมื่อใดที่เขาอยู่ท่ามกลางปัญหา เขามองดูภูเขาศิโยน เขา
เห็นความอุปถัมภ์จากพระเจ้า ทำให้ดาวิดมีความหวังใจและมีกำลังใจขึ้น ไม่ว่าสถานการณ์
จะเป็นอย่างไร - TP

อธิษฐาน

เมื่อรู้สึกวิตกกังวล เมื่ออยู่ท่ามกลางปัญหา ขอให้เรามองดูอะไรที่ทำให้
เราคิดถึงพระเจ้าและสิ่งที่พระองค์ทรงทำกับเรา

วันที่
20

เปลี่ยน

อ่านพระธรรม >> โรม 12:1-2

ข้อคิด

พระเจ้าทรงรู้
ใจเราเองมากกว่า
ที่ตัวเรารู้

“แต่จงรับการเปลี่ยนแปลงจิตใจ แล้วอุปนิสัยของท่านจึงจะเปลี่ยนใหม่” (โรม 12:2)

สิ่งที่พระเจ้าต้องการจากเรามากที่สุดคือ ชีวิตของเราที่จะถวายให้กับพระองค์ ถวายชีวิตในการรับใช้พระเจ้า อย่างพระวณะในตอนนี้ที่บอกให้ถวายตัวของเราเอง เพื่อเป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิต

“จิตใจ” เป็นสิ่งที่กำหนดทุกอย่าง เป็นตัวล่อลวงได้อย่างดี จิตใจถูกล่อลวงด้วยสภาพแวดล้อมและเหตุการณ์ต่างๆ ที่ก่อให้เกิดเป็นทัศนคติ บางครั้งสิ่งภายนอกก็ล่อลวงเราให้ห่างจากพระเจ้า ทำให้เราไม่ได้รับใช้พระเจ้า

ในข้อที่ 2 ได้บอกว่า “จงรับการเปลี่ยนแปลงจิตใจ แล้วอุปนิสัยจะเปลี่ยนใหม่” นั่นก็คือยอมถวายตัวเองรับใช้พระเจ้า ยอมจำนนกับพระเจ้า ยอมให้พระเจ้าเปลี่ยนแปลงจิตใจเราโดยตรง เมื่อเรายอมจำนนต่อพระเจ้า พระวิญญานบริสุทธิ์ของพระเจ้าจะเข้ามาในจิตใจและเปลี่ยนแปลงเรา ในเทศกาลรับเสด็จพระคริสต์ ขอให้เราใช้เวลานี้ที่จะเปลี่ยนแปลงตัวเองใหม่ สิ่งไหนที่ไม่ดีให้เราละสิ่งนั้น ขอการช่วยเหลือจากพระเจ้า ขอการอภัยและอย่ากลับไปทำสิ่งนั้นอีก เพราะเมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จมาเราจะมีจิตใจที่พร้อมเสมอ - PS

อธิษฐาน

เพื่อเราจะเป็นคนที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงใหม่

รักที่สัมผัสได้

อ่านพระธรรม >> ยอห์น 3:16, ยอห์น 10:10

วันที่

21

ข้อคิด

เพราะ...รัก
พระเจ้าจึงทรงส่ง
พระบุตรองค์เดียว
ของพระองค์มา

คริสต์มาสไม่ใช่แค่มีเด็กคนหนึ่งเกิดในโรงวัว จากหญิงพรหมจารีย์ ด้วยเดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ สิ่งที่ถูกบันทึกทั้งในมัทธิว มาระโก และลูกา เป็นเรื่องราวการเสด็จมาบังเกิดของพระเยซู เป็นเหตุการณ์ เป็นเรื่องราวความเป็นมา แต่สาระสำคัญและสาเหตุของเหตุการณ์นั้น อยู่ในพระธรรมที่เราทุกคนท่องจำ คือ ยอห์น 3:16 “เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ทรงประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์”

ความรักของพระเจ้าไม่ใช่แค่พระเจ้าตรัสว่าพระองค์รักโลก พระองค์รักมนุษย์ แต่รักของพระเจ้าเป็นรักที่สัมผัสได้ รักของพระเจ้าเป็นรักที่มาพร้อมกับการกระทำ เราอาจจะบอกว่า คำว่า “รัก” ไม่ได้พูดกันได้ง่ายๆ แต่ในความเป็นจริงเราพูดคำว่า “รัก” กันง่ายๆ แค่ว่า “รัก” แต่มันสัมผัสไม่ได้ คำว่า “รัก” ต้องสำแดงบางสิ่ง ไม่ใช่แค่การรับรู้ มันต้องสัมผัสได้ มีคำกล่าวว่า “ความล้าลึกแห่งความรักของพระเจ้าคือพระองค์เอาตัวของพระองค์เองสูก่อนซึ่งเกินความเข้าใจความมนุษย์ทั้งหลาย”

ความรักของพระเจ้านั้นมาพร้อมกับการแสดงออก เมื่อพระเจ้ารักเรา พระองค์ทรงดูแลเรา ทรงเอาใจใส่ชีวิตของเรา และเพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จึงได้ทรงส่งพระบุตรองค์เดียวของพระองค์มา...” แต่กระบวนการแห่งความรักมันจะไม่มีทางสมบูรณ์ หากผู้รับไม่ได้เข้าใจความหมายแห่งความรักนั้น ฉะนั้นเมื่อพระเจ้าทรงรักเราและสละชีวิตของพระองค์เพื่อเรา เราจำเป็นต้องตระหนักว่า เมื่อเราพูดว่า “ข้าพเจ้ารักพระเจ้า” รักของเราจำเป็นต้องแสดงออกไปสู่ผู้อื่น - DW

อธิษฐาน

ให้เราสำแดงความรักของพระเจ้าไปยังผู้อื่น

วันที่
22

ให้ด้วยสิ่งที่มีค่า

อ่านพระธรรม >> มัทธิว 2:1-12

ข้อคิด

จงให้สิ่งที่มีค่า
สำหรับตัวเราเอง
แก่ผู้อื่น

“การให้เป็นเหตุให้มีความสุขยิ่งกว่าการรับ” (กิจการฯ 20:35)

พระคัมภีร์สอนเราในเรื่องการถวายเครื่องบูชาว่า ต้องถวายสิ่งที่ดีที่สุดแด่พระเจ้า พระเจ้าไม่ได้ปรารถนาสิ่งของอาหาร ที่กว้างๆ ให้พระองค์ประทับ แต่ปรารถนาที่ดีที่สุดในชีวิตของเราคือหัวใจ เราควรเตรียมหัวใจของเราให้ดีที่สุดของถวายแด่พระเจ้าต้องเป็นของดีที่สุด เพราะที่จริงสิ่งที่เรามีอยู่ไม่อาจเทียบความรักที่พระเจ้าประทานให้แก่เรา นักปราชญ์หรือโหราจารย์ถวายสิ่งที่ดีที่สุดสามอย่างมาถวายแก่กุมารเป็นเครื่องบรรณาการ คือ ทองคำ กายาน และมดยอบ” (มัทธิว 2:11)

ทองคำ เป็นเหรียญทอง เป็นสินค้าที่มีราคาแพง เป็นของที่ใช้ถวายแด่กษัตริย์หรือคนสำคัญๆ แม้ปัจจุบันการค้าทองยังเป็นธุรกิจที่ตึงเครียดถ้าใครจะซื้อทองเพื่อเก็งกำไร ทองเป็นตัวแทนของสิ่งที่ดีที่สุดที่เราถวายแด่พระเจ้า ทองคำที่พระกุมารได้รับคงได้ใช้แลกเปลี่ยนเพื่อเลี้ยงชีพครอบครัวโยเซฟขณะหนีภัยไปอาศัยในอียิปต์ กายาน เป็นผง ทำมาจากยางของต้นไม้ชนิดหนึ่ง มีราคาแพงมาก มีกลิ่นหอมเมื่อเผาไฟ เป็นกลิ่นที่พระเจ้าพอพระทัย เป็นเครื่องหมายของการเป็นปุโรหิตของพระเยซูที่นำเราเฝ้าต่อพระพักตร์พระเจ้า และมดยอบ เป็นยางต้นไม้ที่แข็ง นำมาใช้อบมีกลิ่นหอมและดับกลิ่นได้ เป็นยาดับกลิ่นพระศพของพระเมสสิยาห์ ในการฝังศพพระเยซู ของขวัญทั้งสามอย่างนี้เป็นสิ่งที่มีค่า เป็นของถวายที่มีค่าเหมาะสมสำหรับพระเยซูในการทำพระราชกิจแห่งการไถ่

เราจะให้อะไรที่ดีแก่พระเจ้าผู้เป็นกษัตริย์ในดวงใจบ้าง ชีวิตที่มีของเรที่ถวายพระเจ้า ความจริงการทำอะไรๆ แม้กระทั่งกระทำแก่ผู้ต่ำต้อยที่สุดสักคนหนึ่งคนใด ก็เหมือนท่านมิได้กระทำแก่พระเจ้าด้วย (มัทธิว 25:45) เราสารถให้เวลา ให้คำหนุนใจ กำลังใจ ให้อภัย ให้โอกาส การทำให้ผู้อื่นรู้สึกมีคุณค่า การให้ของเราจึงเป็นเหตุให้มีความสุขยิ่งกว่าการรับ เริ่มจากคนใกล้ตัวเรา ครอบครัว ที่ทำงาน คริสตจักร คนอื่นๆ ที่เราพบเจอ - SD

อธิษฐาน

ขอเปิดดวงใจเพื่อให้เห็นความต้องการของผู้อื่น และการฝึกเป็นผู้ให้

ตลอดชั่วอายุ

อ่านพระธรรม >> สดุดี 145:1-21

วันที่

23

ข้อคิด

ไม่ว่าจะดีหรือร้าย
เราจะสรรเสริญ
พระเจ้า

“พระเจ้านั้นยิ่งใหญ่และสมควรจะสรรเสริญอย่างยิ่ง ความใหญ่ยิ่งของพระองค์นั้นเหลือจะหยั่งรู้ คนชั่วอายุหนึ่งจะสรรเสริญพระราชกิจของพระองค์ ให้คนอีกชั่วอายุหนึ่งฟัง และประกาศกิจการอันทรงอำนาจานุภาพของพระองค์” (สดุดี 145:4)

สดุดีบทนี้ประพันธ์โดยชายผู้ผ่านเหตุการณ์ในชีวิตมากมาย ทั้งช่วงเวลาแห่งความตกต่ำ และความรุ่งโรจน์ นั่นคือกษัตริย์ดาวิด ชีวิตของดาวิดอาจไม่ได้ดีสมบูรณ์แบบตลอดเวลา เพราะผู้ชายคนนี้เคยล้มลงกับความผิดบาปที่ร้ายแรงแต่เขาก็พบว่าความรักของพระเจ้านั้นยิ่งใหญ่เกินกว่าที่เขาจะวิงหนี เพราะความจริงและเคล็ดลับที่เขาพบในทุกช่วงเวลาแห่งชีวิตคือ

1. พระเจ้านั้นยิ่งใหญ่ และสมควรจะสรรเสริญอย่างยิ่ง เราสรรเสริญพระเจ้าในความยิ่งใหญ่ ในสิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำต่อเราและต่อสิ่งที่อยู่รอบๆตัวเรา
2. ความใหญ่ยิ่งของพระองค์นั้นเหลือจะหยั่งรู้ ในพระหัตถกิจของพระเจ้าที่ทรงกระทำเกินกว่าความรู้ของมนุษย์ที่จะเข้าใจ เราจึงต้องยอมรับในความยิ่งใหญ่ของพระองค์
3. คนแต่ละชั่วอายุจะเล่าเรื่องพระองค์และสรรเสริญพระองค์ให้คนอีกชั่วอายุหนึ่งฟังไปไม่สิ้นสุด คำสรรเสริญพระเจ้าต้องไม่สิ้นสุดแค่ตัวเรา แต่ให้เราได้เล่า (เป็นพยาน) ให้คนอื่นได้ฟังเพื่อร่วมกันขอบพระคุณพระเจ้า
4. ร่วมกันประกาศกิจการอันทรงอำนาจานุภาพของพระเจ้า การประกาศเป็นสิ่งที่พระองค์ทรงให้เราทำเพื่อช่วยให้ผู้อื่นได้มาถึงพระเจ้าและได้พบกับความรอดเหมือนเช่นที่เราได้รับ

นี่คือความจริงที่ทำให้ตลอดชั่วอายุของดาวิดยังคงสรรเสริญพระเจ้าจนถึงลมหายใจสุดท้าย เราเองก็ยังคงต้องสรรเสริญพระองค์ตลอดชั่วอายุของเราเช่นกัน - SA

อธิษฐาน

ผู้ที่ต้องการประกาศเรื่องพระเจ้า

วันที่
24

จงดูพระเมษโปดกของพระเจ้า

อ่านพระธรรม >> ยอห์น 1:29

ข้อคิด

พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมวิธีลบมลทินบาปให้กับเรา นี่คือการประเสริฐของพระกิตติคุณที่ทรงคุณค่าที่สุด

“วันรุ่งขึ้นยอห์นเห็นพระเยซูกำลังเสด็จมาทางท่าน ท่านจึงกล่าวว่า “จงดูพระเมษโปดกของพระเจ้า ผู้ทรงรับความผิดบาปของโลกไปเสีย” (ยอห์น 1:29)

“แต่ก็ยังเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าที่จะให้ท่านพกซ้ำด้วยความเจ็บไข้ เมื่อพระองค์ทรงกระทำให้อิถุญญาของท่านเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป ท่านจะเห็นพงศ์พันธุ์ของท่าน ท่านจะยึดวันทั้งหลายของท่าน น้ำพระทัยของพระเจ้าจะเจริญขึ้นในมือของท่าน” อีสายห์ 53:10

ในการที่จะเข้าใจว่าพระคริสต์ทรงเป็นผู้ใด เราจะต้องเริ่มต้นด้วยพันธสัญญาเดิมซึ่งมีคำทำนายมากมายเกี่ยวกับการเสด็จมาของพระเยซูคริสต์เพื่อเป็น “ค่าชดใช้ความผิดบาป”

การเสด็จมาของพระเยซูคริสต์ ที่ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงเสียสละที่สมบูรณ์แบบที่จะทรงยกความผิดบาปของประชากรของพระองค์ ความคิดเรื่องวิธีการถวายบูชา เรื่องการชำระหรือการชดใช้คืน เกิดเพราะบาปของเราที่แยกเราจากพระเจ้า พระคัมภีร์สอนว่าเราทุกคนเป็นคนบาปและไม่มีสักคนเดียวที่เป็นคนชอบธรรมต่อพระพักตร์พระเจ้า เพราะความบาปของเรา เราถูกแยกออกจากพระเจ้า และเรายืนอย่างมีความผิดต่อพระพักตร์พระองค์

ดังนั้นความหวังเดียวที่เราสามารถมีคือ ถ้าพระองค์ทรงเตรียมวิธีที่ให้เรากลับไปคืนดีกับพระองค์เอง และนั่นคือสิ่งที่พระองค์ทรงทำในการส่งพระเยซูพระบุตรของพระองค์ลงมาสิ้นพระชนม์บนกางเขน พระคริสต์ได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อทำการลบมลทินบาปและการจ่ายค่าไถ่ความผิดบาปของทุกคนที่เชื่อในพระองค์ โดยการสิ้นพระชนม์บนกางเขนซึ่งเป็นความเสียสละที่สมบูรณ์แบบของพระเจ้าสำหรับไถ่บาป และการฟื้นคืนพระชนม์สามวันต่อมา ตอนนี้เราสามารถมีชีวิตนิรันดร์ของพระองค์หากเราเชื่อในพระองค์ - ST

อธิษฐาน

ให้เราประกาศว่าประเสริฐกับมวลมนุษยชาติ และให้เขาเป็นสาวกเหมือนกับเรา

พระประสงค์แห่งการทรงเรียก

อ่านพระธรรม >> 1 เปโตร 1:23-2:10

วันที่

25

ข้อคิด

เราจะเป็นพยาน
ถึงความดีที่พระเจ้า
ทรงกระทำในชีวิต
เราอย่างไร?

‘แต่ท่านทั้งหลายเป็นชาติที่พระองค์ทรงเลือกไว้แล้ว ...’
(1 เปโตร 2:9)

สัปดาห์ที่ 4 เทียนสีแดง หมายถึง เทียนแห่งเบธเลเฮม เพื่อระลึกถึงพระเยซูที่ทรงถ่อมและมาบังเกิดในรางหญ้าอันต่ำต้อย เพื่อมาเรียกทุกคนที่ดีและเลว (ยอห์น 3:16) และเรียกผู้ที่ทรงเลือกสรร ดังเช่นในพระคัมภีร์ตอนนี้ ดังนั้นเราจึงควรตอบสนอง ดังนี้

เกิด (1:23) เกิดจากอะไร? เกิดจากพระเจ้าหรือเกิดฝ่ายวิญญาณ เปโตรเตือนคริสเตียนที่ถูกข่มเหงในสมัยนั้นและเราทั้งหลายในที่นี้ว่า ‘ได้บังเกิดใหม่แล้ว’ ซึ่งผู้ที่บังเกิดใหม่จะยังคงเชื่อฟัง และทำตามพระวจนะที่สอนหรือชี้แนะในชีวิตแต่ละวัน

เกลียด (2:1) เกลียดอะไร? เกลียด ‘ความชั่วทั้งปวง’ ในพระคัมภีร์ฉบับ KJV หมายถึงความชั่วที่มีต่อผู้อื่น เปโตรแบ่งเป็นด้านความคิด ได้แก่ การอุบายต่างๆ ความริษยา ความไม่จริงใจ และด้านคำพูด ได้แก่ คำพูดส่อเสียด ความชั่วหรือการปองร้าย

กิน (2-3) กินอะไร? กิน ‘น้ำนมฝ่ายวิญญาณ...’ ภาษาเดิมหมายถึงพระวจนะซึ่งมีผลทำให้จิตวิญญาณเติบโต เปโตรต้องการให้คริสเตียนเรามีท่าทีที่หวาดระแวงพระวจนะเหมือนเด็กทารกหิวนม ไขว่คว้าหาความเข้าใจในพระวจนะที่พระเจ้าได้บอกไว้

ก้าว (4) ก้าวไปไหน? ก้าว ‘มาหาพระองค์’ การก้าวเข้ามาหาพระองค์ในที่นี้ ไม่ได้หมายถึงการก้าวเข้ามาของคนบาปที่เข้ามาหาพระเยซูเพื่อจะได้รับความรอด แต่ในที่นี้หมายถึงการมีความสัมพันธ์ระหว่างเรากับพระเจ้า

ก่อ (5) ก่ออะไร? ‘ก่อขึ้นเป็นพระนิเวศฝ่ายวิญญาณ’ เราจะเป็นเหมือนพระเยซู เมื่อพระองค์เป็นศิลาที่ทรงชีวิต เราก็ก่อเป็น ‘เสมือนศิลาที่มีชีวิต’ เมื่อเราเปลี่ยนไปตามพระฉายาของพระองค์ พวกเราก็ก่อ ‘กำลังก่อขึ้นเป็นพระนิเวศฝ่ายวิญญาณ’ เช่นกัน - TP

อธิษฐาน

ขอพระเจ้าช่วยเราให้เข้าใจพระประสงค์แห่งการทรงเรียกของพระองค์
เพื่อเราจะประกาศพระบารมีของพระองค์

วันที่
26

สิ่งเก่าๆ ล่วงไปกลายเป็นสิ่งใหม่

อ่านพระธรรม >> 2 โครินธ์ 5:17-18

ข้อคิด

คริสตมาสนี้ขอให้
เป็นคริสมาสแห่ง
การเปลี่ยนแปลง
ตัวเอง

“เหตุฉะนั้นถ้าผู้ใดอยู่ในพระคริสต์ ผู้นั้นก็เป็นคนที่ถูกสร้างใหม่แล้ว สิ่งสารพัดที่เก่าๆก็ล่วงไป นี่แน่ะกลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น” (2 โครินธ์ 5:17)

การมีสำนึกชัดเจนว่าแท้จริงพระเจ้าได้เปลี่ยนแปลงเราหมดแล้วทำให้เราสามารถเริ่มต้นวิถีคิดแบบใหม่ด้วยมุมมองใหม่อันจะนำไปสู่พฤติกรรมใหม่ โดยการนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ทรงสถิตในเรา เราจะมีสำนึกดังกล่าว และเพื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงนำเราได้ เราต้องเปิดโอกาส

ให้กับพระองค์ ทำได้โดยการอธิษฐาน การใคร่ครวญพระวจนะ

พระวจนะในวันนี้ได้กล่าวไว้อย่างชัดเจน เราทุกคนต้องได้รับการเปลี่ยนแปลงใหม่ ให้เราอธิษฐานขอพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่อยู่ภายในเรา เปลี่ยนเราจากที่เคยเป็นความมืด ให้กลายเป็นความสว่าง เพื่อเรามีชีวิตที่มีแต่ชัยชนะเหนือการทดลองทุกอย่างที่เข้ามาในชีวิตที่เหลืออยู่ในโลกนี้ “ท่านทั้งหลายได้บังเกิดใหม่แล้ว ไม่ใช่จากพันธุมตะ คือด้วยพระวจนะของพระเจ้าอันทรงชีวิตและดำรงอยู่” 1 เปโตร 1:23 “เพราะว่าเมื่อก่อนท่านเป็นความมืด แต่บัดนี้ท่านเป็นความสว่างแล้วในองค์พระผู้เป็นเจ้า จงดำเนินชีวิตอย่างลูกของความสว่าง” เอเฟซัส 5:8 - PS

อธิษฐาน

เพื่อตัวเราในการดำเนินชีวิตที่เป็นแบบอย่างให้กับผู้อื่น

รักที่มองเห็น

อ่านพระธรรม >> มัทธิว 13:1-17

วันที่

27

ข้อคิด

ไม่ใช่ทุกคน
ที่มองเห็น

พระเยซูคริสต์เล่าคำอุปมาเรื่องผู้หว่านเมล็ดพืช เพื่อเปรียบเทียบว่าพระวณะของพระเจ้า เป็นเหมือนเมล็ดพืชที่ถูกหว่านมาในชีวิตของเรา และพระองค์กล่าวว่า เมล็ดนั้นจะตกไปอยู่ในคนหลายแบบ ไม่ใช่ทุกคนที่ได้ฟังพระวณะจะได้ยิน และแล้วไม่ใช่ทุกคนมองชีวิตของพระองค์สอนจะเห็น เราคิดว่าเมื่อเรามา เรามองเห็นทุกอย่าง แต่ในพระคัมภีร์บันทึกประโยคที่ว่า “เหมือนเขาเห็นแต่ไม่เห็น” (มัทธิว13:13) มันมีสิ่งที่ตามองไม่เห็น เพราะหลายครั้งที่เรามองแค่เปลือก มองแค่สิ่งที่ห่อหุ้มอยู่ แล้วเราก็มองข้ามสิ่งที่สำคัญ สิ่งนี้

มีสำนวนไทยที่ว่า ผ้าขี้ริ้วห่อทอง ถ้าเราเอาผ้าขี้ริ้วมาห่อทองไว้ คนมองเห็นผ้าขี้ริ้ว ไม่เห็นทอง แล้วคนก็จะสรุปว่านั่นคือผ้าขี้ริ้ว แต่จริงๆ แล้วนั่นคือทอง เช่นเดียวกันความรักของพระเจ้าที่ปรากฏในชีวิตของเราแต่ละคน เรามองเห็นความรักเพียงแค่เรื่องของสิ่งที่เราได้รับหรือไม่ เช่น เมื่อเรามีงานที่ดี แสดงว่าพระเจ้ารักเรา เมื่อเรามีฐานะที่ดีขึ้นแสดงว่าพระเจ้ารักเรา เมื่อเรามีอะไรๆ ที่อดได้ แสดงว่าพระเจ้ารักเรา และหากวันหนึ่งสิ่งที่เราเคยมีแล้วมันสูญหายไป เช่นหน้าที่การงาน, เงินทอง, หรืออะไรที่เคยอดได้ เราจะยังพูดได้หรือไม่ว่าพระเจ้ารักเรา

คริสตชนจำเป็นต้องมองผ่านสิ่งที่เปลี่ยนแปลงภายนอกให้ทะลุเข้าไปสู่ความหมายที่แท้จริงแห่งความรักของพระเจ้า ที่มากกว่าสิ่งที่ตามองเห็น มากกว่าวัตถุสิ่งของ ความรักของพระเจ้าไม่ได้ใช้ตาเห็น แต่ใช้ตาใจในการมอง เราจะมองแต่ไม่มีวันเห็นความรักที่แท้จริงได้หากเราสนใจแค่วัตถุสิ่งของ สิ่งที่พระเจ้าให้เราไม่ใช่สิ่งของ แต่พระองค์ให้ชีวิตพระบุตรของพระองค์แก่เรา มองดูที่ชีวิตของพระคริสต์ เรามองและเห็นอะไรบ้าง - DW

อธิษฐาน

ให้ตาเราได้เห็นพระคุณของพระเจ้าอย่างแท้จริง

วันที่
28

ลูกแกะท่ามกลางสุนัขป่า

อ่านพระธรรม >> ลูกา 10:1-7

ข้อคิด

คริสต์มาสนี้ ฉันจะ
ส่งสันติสุขไปสู่
คนรอบข้าง

“บุคคลผู้ใดสร้างสันติ ผู้นั้นเป็นสุข เพราะว่าพระเจ้าทรง
เรียกเขาว่าเป็นบุตร” (มัทธิว 5:9)

แท้ที่จริงบรรยากาศทุกวันนี้ เป็นเหมือนสุนัขป่าท่าม
กลางลูกแกะ พระเยซูคริสต์ส่งสาวก 70 คนนั้นออกไปประ-
ภาศเรื่องแผ่นดินของพระเจ้า สังคมมีความสับสน ไม่นิ่ง มี
การแย่งชิงอำนาจ มีการเลือกที่รักมักที่ชัง คนจนไม่ได้รับการ
ดูแล ผู้มีปัญหาคอรัวไม่มีที่ปรึกษา คนเหินห่างน้อยไร้ที่
พึ่งไม่ได้รับการเยียวยาบาดแผลลึกๆ ในใจ แต่ผู้เชื่อวางใจใน

พระเจ้าเป็นผู้ที่มีความสงบสุข สันติสุขแล้วทางพระเยซูคริสต์เป็นพระคุณที่ให้ฟรีๆ

เราต้องมอบสันติสุขนี้ให้กับคนอื่นเราได้มาฟรีๆ เราทำให้ฟรีๆ เราสามารถบอกให้คน
ในครอบครัว เพื่อนในที่ทำงานของท่านเกี่ยวกับสันติสุขที่ท่านมีในพระเยซูคริสต์ เราจะ
บอกเขาและเป็นโอกาสที่เขาจะรับพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด ทำให้เขามีสันติสุข

เราสามารถมีชีวิตอย่างสงบสุข สันติได้ในโลกที่ยุ่งๆ เราสามารถเป็นลูกแกะท่ามกลาง
สุนัขป่าได้ นั่นคือ

1. อธิษฐานเพื่อความรอดของคนรอบข้าง อธิษฐานให้วิญญาณชั่วที่สร้างความสับ
สนอลม่านคลายมือจากคนนั้น วิงวอนเพื่อเขาจะรับความรอด จะเปิดใจรับพระเยซูเป็น
พระเจ้า เมื่อทุกคนได้รับพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอดแล้ว จิตวิญญาณภายในของเขาก็
มีความสงบสุข ความคิด อารมณ์และการแสดงออกของเขาก็จะสงบไปด้วย

2. อยู่อย่างสันติกับทุกคน (โรม 12:18) เป็นสันติสุขด้านความสัมพันธ์ที่เป็นสาเหตุ
ของความเครียด ถ้าไม่มีสันติสุขนี้ ในที่สุดคนก็อยู่กับเจ้านาย อยู่กับเพื่อนร่วมงาน อยู่กับ
ครอบครัว ญาติพี่น้อง อยู่กับแขกแปลกหน้าได้

3. สร้างสันติสุข ไม่ว่าเราจะอยู่ที่ไหนเรามีหน้าที่ทำให้นั้นมีความสงบสุข เพราะ
พระองค์เองทรงเป็นสันติภาพของเรา ทรงทำให้ทั้งสองฝ่ายเป็นหนึ่งเดียวกัน และทรง
รู้กำแพงที่แยกระหว่างสองฝ่ายคือการเป็นศัตรูกัน ทรงทำให้เกิดสันติภาพ และทำให้
ทั้งสองฝ่ายคืนดีกับพระเจ้าเป็นกายเดียวโดยทางกางเขน จึงเป็นเหตุให้การเป็นศัตรูกัน
หมดสิ้นไป - SD

อธิษฐาน

เพื่อสังคมโลกที่ยังขาดสันติสุข คนไทยทั้งหลายให้ได้รับสันติสุขทางพระ
เยซูคริสต์

ผู้ช่วยเตือนความจำ

อ่านพระธรรม >> ยอห์น 14:25-31

วันที่

29

ข้อคิด

พระเจ้าไม่ทรงลืม
ในสิ่งที่พระองค์ตรัส
และพระองค์ไม่มี
ทางที่จะลืมเรา

“แต่องค์ผู้ช่วยคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งพระบิดาจะทรง
ใช้มาในนามของเรานั้น จะทรงสอนท่านทั้งหลายทุกสิ่ง
และจะทำให้ท่านระลึกถึงทุกสิ่งที่เราได้กล่าวไว้แก่ท่านแล้ว”
(ยอห์น 14:26)

อาการหลงลืมเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้ในชีวิตประจำวัน
ของเรา ซึ่งเป็นเรื่องธรรมดาถ้าหากว่านานๆจะเป็นสัก
ครั้งหนึ่ง แต่ถ้าลืมบ่อยๆเป็นประจำสม่ำเสมอ นี่อาจเป็น
สัญญาณว่าสมองของเราเริ่มจะเสื่อมแล้ว ใครที่ไม่อยาก
ให้สมองแก่ก่อนวัย เป็นคนขี้หลงขี้ลืม ซึ่งเป็นบุคลิกที่ไม่ดี ไม่มีประสิทธิภาพ ต้องหมั่น
ฝึกฝนใช้สมองให้มาก สมองคนเราก็กเหมือนมีด ยิ่งลับยิ่งคม แม้ร่างกายจะเสื่อมไปตาม
วัย แต่มันก็พร้อมที่จะใช้การได้ดีตามสภาพ ถ้ามีการใช้งานอยู่ตลอดเวลา

อาการหลงลืมเป็นปัญหาของคริสเตียนจำนวนไม่น้อยเช่นกัน เพราะมันอาจเป็น
อุปสรรคต่อการที่จะศึกษาพระคำ หรือแม้กระทั่งการดำเนินชีวิตแห่งความเชื่อ อาการ
เหล่านี้อาจจะเกิดขึ้นกับมนุษย์ได้เป็นเรื่องปกติ แต่จะไม่มีทางเกิดขึ้นกับพระเจ้าผู้ทรง
ยิ่งใหญ่แน่นอน แม้ในเรื่องราวการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์ที่มีการพยากรณ์ในสมัยพระ
คัมภีร์เดิมหลายร้อยพันปีก่อนที่พระเยซูคริสต์ประสูตินั้น พระองค์ก็ไม่เคยลืม และทรง
กระทำใหสำเร็จในช่วงเวลาที่พระเยซูคริสต์ได้ประสูติบนโลกนี้ ดังนั้นนี่คือพระสัญญา
ที่มั่นคง ที่พระองค์ทรงมีต่อมวลมนุษย์ทั้งปวง และเราขอบพระคุณพระเจ้าที่พระเยซู
คริสต์ได้ตรัสว่าพระองค์ได้ทรงประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์มาเป็นผู้สอน และจะช่วย
ให้เราจดจำในสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงสอนเราไว้ ขอเพียงเราจะตั้งใจในการศึกษาและจดจำ
คำสอนของพระองค์ และหมั่นนำมาใช้ให้เป็นชีวิตประจำวัน พระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้ทรง
สถิตในเรา ก็จะช่วยให้เราจดจำสิ่งดีๆจากพระองค์ได้แน่นอน - SA

อธิษฐาน

ผู้ที่เป้นโรคอัลไซเมอร์และอาการหลงลืม

วันที่
30

ข้อคิด

พระโลหิตของพระ
คริสต์มีฤทธิ์อำนาจ
ที่จะชดใช้บาป
ที่กระทำ ทุกคน
จำนวนนับไม่ถ้วน
ตลอดทุกชั่วอายุ

พระโลหิตของพระคริสต์

ฉานพระธรรม >> ฮีบรู 9:22

“ความจริงนั้นตามพระบัญญัติถือว่า เกือบทุกสิ่งจะบริสุทธิ์
เพราะโลหิต และถ้าไม่มีโลหิตไหลออกแล้ว ก็จะไม่มีการอภัย
บาปเลย” (ฮีบรู 9:22)

ความเป็นจริงที่ว่า พระองค์ทรงล้างพระโลหิตบนไม้
กางเขนจริงๆ พระองค์ทรงล้างพระโลหิตและสิ้นพระชนม์
แทนคนบาป พระโลหิตของพระคริสต์มีฤทธิ์อำนาจที่จะชดใช้
บาปที่กระทำโดยผู้คนจำนวนนับไม่ถ้วนตลอดทุกชั่วอายุ
และทุกคนที่มีความเชื่อในพระโลหิตจะได้รับนิมิต

ความจริงเรื่องพระโลหิตของพระคริสต์เป็นวิธีที่กลมกลืนบาปที่มีต้นกำเนิดใน
ธรรมชาติของโมเสส ปีละครั้งที่ปุโรหิตต้องทำการถวายเลือดของสัตว์บนแท่นบูชาใน
พระวิหาร เพื่อชดใช้ความบาปของประชาชน แต่การถวายเลือดเป็นเครื่องบูชา
ประสิทธิผลของมันมีขีดจำกัด ซึ่งเป็นเหตุผลที่จะต้องมีการถวายครั้งแล้วครั้งเล่า นี่คือ
ภาพที่เราเห็นล่วงหน้าของการถวายบูชา “ครั้งเดียวพอ” ที่พระเยซูทรงได้กระทำบน
ไม้กางเขน การถวายเพียงครั้งเดียวนั้นที่ได้ทรงทำ ไม่มีความจำเป็นต้องเอาเลือดของวัว
และแพะอีกต่อไป พระโลหิตของพระเยซูคริสต์เป็นหลักพื้นฐานของพันธสัญญาใหม่

ในคืนก่อนที่พระองค์เสด็จไปที่กางเขน พระเยซูทรงยื่นถ้วยน้ำองุ่นแก่สานุศิษย์ของ
พระองค์เป็นสัญลักษณ์แทนพระโลหิตของพระคริสต์ ซึ่งจะถูกไหลออกเพื่อชำระทุกคน
ที่เชื่อในพระองค์ เมื่อทรงล้างพระโลหิตของพระองค์บนกางเขน พระเยซูทรงทำให้การ
ถวายบูชาด้วยสัตว์ที่เคยทำมาอย่างต่อเนื่องต้องถูกยกเลิกไป

นี่เป็นการชำระหนี้บาปเต็มจำนวน จึงไม่จำเป็นต้องถวายเครื่องบูชาไถ่บาป พระ
เยซูตรัสว่า “สำเร็จแล้ว” ขณะที่ทรงกำลังสิ้นพระชนม์และทรงหมายความเช่นนั้น จาก
นั้นมาพระราชกิจทั้งสิ้นเรื่องการไถ่บาปก็ได้เสร็จสมบูรณ์ตลอดไป “ได้รับการไถ่ให้มีชีวิต
นิรันดร์” สำหรับเรา - ST

อธิษฐาน

ขอฤทธิ์อำนาจของพระโลหิตพระเยซูคริสต์ดำรงอยู่กับเราตลอดไป

สันติสุขกับความสุข

อ่านพระธรรม >> ฟิลิปปี 4:1-7

วันที่
31

‘แล้วสันติสุขแห่งพระเจ้าซึ่งเกินความเข้าใจ จะคุ้มครองจิตใจ
และความคิดของท่านไว้ในพระเยซูคริสต์’ (ฟิลิปปี 4: 7)

วันที่ 25 ธันวาคม เขียนสีขาว หมายถึง เขียนพระเยซู
คริสต์ เพื่อระลึกถึงพระเยซูคริสต์ที่ทรงเป็นความสว่างของโลก ถ้าความสว่างแตกต่างกับความมืด สันติสุขก็แตกต่างกับ
ความสุขเช่นกัน ‘ความสุข’ เป็นนาม หมายถึง ความสบาย
ความสำเร็จ การปราศจากโรค การได้บางสิ่งบางอย่างมาตอบ
สนองต่อความต้องการของตนเอง เป็นความฉาบฉวย ส่วน
‘สันติสุข’ มีคำว่า สันติ กับ สุข มาสมาสกัน สันติ หมายถึง ความสงบ เป็นคำเดียวกันกับ
คำว่า สันติภาพ คือ ไม่มีศัตรู ไม่หวั่นไหวต่อสถานการณ์รอบข้าง

ข้อคิด

จงชื่นชมยินดีใน
องค์พระผู้เป็นเจ้า
อย่าทุกข์ร้อน
ในสิ่งใดๆ

มีการประกวดวาดภาพความสงบ และมีภาพที่มีความหมายอยู่ 3 ภาพที่เข้ารอบ
สุดท้าย ได้แก่ภาพป่าที่สงบ ภาพสระน้ำใสสะอาดที่มีกอบัวที่สวยงามมาก และภาพพายุ
ที่โหมกระหน่ำพัดในถนนทางหลวงตัวหนึ่งที่เกาะอยู่ที่โขดหิน สุดท้ายกรรมการได้ตัดสินให้
ภาพที่ 3 ชนะเลิศ ความสงบต่างหากที่คนเราต้องการ สันติสุขต่างหากที่คนเราต้องการ

อาจารย์เปาโลหนุนใจพี่น้องในความเชื่อว่า ‘จงยึดมั่นในองค์พระผู้เป็นเจ้า’ (1) เพราะ
การไม่ยึดพระเจ้าไว้ให้มันจึงมีผลกระทบมาถึงตัวเรา ด้านความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้า
‘ไม่อยากเฝ้าเดี่ยว ไม่อยากมาโบสถ์ ไม่อยากนมัสการ ไม่อยากร้องเพลงสรรเสริญ และ
ด้านความสัมพันธ์ของเรากับครอบครัว ไม่อยากนมัสการในครอบครัว ไม่มีเวลาทำ
กิจกรรมกับลูก ภรรยาหรือสามี ไม่มีเวลาให้ความรักความอบอุ่นกับคนในครอบครัว ไม่
อยากร่วมกิจกรรมกับพี่น้อง ผลที่ตามมาคือ ไม่มีความสุขและขาดสันติสุข ท่านจึงหนุน
ใจต่อไปว่า ‘จงชื่นชมยินดีในองค์พระผู้เป็นเจ้า’ (4) ‘ทุกเวลา’ ‘จงให้จิตใจที่อ่อนสุภาพ
ประจักษ์แก่คนทั้งปวง’ ‘อย่าทุกข์ร้อนในสิ่งใดๆ’ (5) - TP

อธิษฐาน

ทูลเรื่องความปรารถนาของท่านทุกอย่างต่อพระเจ้า แล้วสันติสุขแห่ง
พระเจ้าซึ่งเกินความเข้าใจ จะคุ้มครองจิตใจและความคิดของท่านไว้ใน
พระเยซูคริสต์

วันที่

32

ขอพรธรรม

อ่านพระธรรม >> มัทธิว 1:18-24

ข้อคิด

พระองค์ทรงเรียก
เรา เพราะพระองค์
มีพระประสงค์ที่ดี
เสมอในชีวิตของเรา

“ก่อนที่จะได้อยู่กินด้วยกันก็ปรากฏว่า มารีย์มีครรภ์แล้ว ด้วยเดชพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่โยเซฟคู่หมั้นของเธอเป็นคนชอบธรรม” (มัทธิว 1:19)

โยเซฟเป็นคนชอบธรรม เขารู้ว่ามารีย์ตั้งครรภ์ทั้งๆ ที่เขายังไม่ได้หลับนอนกับเธอ โยเซฟอาจจะคิดว่าตัวเองมีทางเลือกเพียง 2 ทาง คือ หย่ากับมารีย์เงียบๆ หรือให้นางถูกหินขว้างตายตามบทบัญญัติยิว แต่เพราะโยเซฟเป็นคนดีมีคุณธรรม ไม่เพียงแต่ไม่หย่า แต่เขาไม่แพร่งพรายเรื่องที่เกิดขึ้นที่จะทำให้มารีย์ต้องเสียชื่อเสียง ได้รับความอับอาย และถูกหินขว้าง โดยมาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรม โยเซฟเป็นผู้ที่มีความชอบธรรม แต่มาตรฐานการทรงเรียกของพระเจ้า แค่เป็นคนดีมีคุณธรรมไม่เพียงพอ เพราะพระเจ้าให้ทางเลือกอีกทางคือให้เขาแต่งงานกับมารีย์ ดังนั้น “เมื่อโยเซฟตื่นขึ้น ก็ทำตามคำซึ่งทูตสวรรค์ของพระเจ้าสั่งนั้น คือ รับมารีย์มาเป็นภรรยา” (25)

เทศกาลเตรียมรับเสด็จ คือการระลึกข่าวดีที่พระเจ้าได้ให้ทูตสวรรค์มาแจ้งแก่มนุษย์และเมื่อพระเจ้าทรงเรียกผู้ใด พระองค์ไม่ได้เรียกให้เป็นคนดีตามมาตรฐานโลกเท่านั้น แต่พระองค์ทรงเรียกร้องการมอบกาย ถวายชีวิต และอุทิศเวลา เพื่อมีส่วนในชีวิตของคนและงานของพระเจ้า - PS

อธิษฐาน

เพื่อตัวเราที่จะเป็นคนชอบธรรมที่พระเจ้าจะใช้งานได้

เสียงที่แผ่วเบา

อ่านพระธรรม >> ยอห์น 21:15-17

วันที่

33

ข้อคิด

เสียงที่แผ่วเบาของ
พระเจ้า หากเราฟัง
ด้วยใจที่จดจ่อไม่ว่า
เสียงจะเบาเพียงใด
เราจะได้ยิน

หลังจากการรับประทานอาหาร พระเยซูตรัสกับซีโมน เปโตรว่า “เจ้ารักเรามากกว่าสิ่งเหล่านี้หรือไม่” คือ “เจ้ารักเรามากกว่าการมีอาหารกินหรือไม่” ซึ่งเปโตรตอบพระเยซูว่า “ข้าพระองค์รักพระองค์” และพระเยซูทรงถามอีกสองครั้ง ด้วยคำถามเดิมว่า “เจ้ารักเราหรือไม่” พระองค์ทรงถามย้ำถึงสามครั้ง จนกระทั่งเปโตรเริ่มเป็นทุกข์ใจ คงคิดอยู่ในใจว่า ทำไมพระเยซูต้องถามเขาถึงสามครั้ง และทั้งสามครั้ง พระองค์ทรงสั่งว่า “จงเลี้ยงและดูแลลูกแกะของเรา” การที่พระเยซูถามหลายครั้งเป็นการย้ำให้มั่นใจว่าสาวกฟังและได้ยินด้วยความตั้งใจในสิ่งที่พระองค์ถาม

หลายครั้งที่เวลามีใครถามอะไรเราสักอย่าง บางครั้งเราตอบแบบขอไปที ฉะนั้นการถามย้ำๆ คำถามเดิมเพื่อแสดงเจตนาปรารถนาว่า พระเยซูถามด้วยความจริงใจและเป็นการทดสอบว่าสาวกได้ยินสิ่งที่พระองค์ตรัสจริงและเข้าใจสิ่งที่พระองค์ถาม และเมื่อหากสังเกตในการตอบของเปโตรในครั้งที่ 1 และ 2 ตอบเหมือนเดิม คือ “เป็นความจริงพระเจ้าข้า พระองค์ทรงทราบข้าพระองค์รักพระองค์” แต่คำตอบในครั้งที่ 3 “พระองค์เจ้าข้า พระองค์ทรงทราบทุกสิ่ง พระองค์ทรงทราบข้าพระองค์รักพระองค์” ในครั้งที่สามสาวกจำเพาะเจาะจง และใส่ใจกับคำตอบของเขามากขึ้นและจริงใจมากขึ้น หากใช้เป็นภาษาพูดธรรมดา คือ “พระอาจารย์ครับ พระอาจารย์ทราบสิ่งที่อยู่ในใจของข้าพระองค์ทั้งหมด และพระองค์ก็ทรงทราบด้วยว่า ข้าพระองค์รักพระองค์จริงๆ”

เมื่อพระเจ้าจะตรัสกับเรา พระองค์อาจจะไม่ได้ตะโกนใส่หูเรา อาจจะได้พูดกับเราซ้ำแล้วซ้ำเล่า และคำตอบของพระเจ้านั้นไม่ได้ลอยตกลาจากฟ้า แต่พระองค์จะมาระลึกที่ข้างหูของเรา เสียงแห่งความรักของพระเจ้าแผ่วเบา แต่หากใจของเราจดจ่ออยู่ที่พระองค์ไม่ว่าเสียงของพระองค์จะเบาเพียงใด เราจะได้ยิน - DW

อธิษฐาน

ให้หูของเราจดจ่อที่พระเจ้า และได้ยินเสียงของพระองค์อย่างชัดเจน

วันที่

34

ข้อคิด

เราสามารถให้ความรักด้วยการให้อะไรๆ แก่คนอื่นได้เท่าๆ กับที่เราได้รับ

ความรักให้กำลังใจ

อ่านพระธรรม >> ลูกา 2:8-20

“พระสิริจึงมีแด่พระเจ้าในที่สูงสุด ส่วนบนแผ่นดินโลก สันติสุขจงมีท่ามกลางมนุษย์ทั้งปวง ซึ่งพระองค์ทรงโปรดปรานนั้น”
(ลูกา 2:14)

มนุษย์ทุกคน ต้องการเป็นที่ยอมรับ ต้องการให้คนอื่นเห็นคุณค่าของตนเอง บทเพลงสรรเสริญของเหล่าทูตสวรรค์ทำให้เราได้เห็นน้ำพระทัยดีเลิศของพระเจ้า “...สันติสุขจงมีท่ามกลางมนุษย์ทั้งปวง ซึ่งพระองค์ทรงโปรดปรานนั้น” ก่อนที่คนเลี้ยงแกะจะได้ยินถ้อยคำนี้ ทูตสวรรค์ได้มาแจ้ง

ข่าวแก่มารีย์ ซึ่งทำให้เธอตกใจเช่นกัน แต่ทูตสวรรค์ก็ได้ทำให้เธอหายกลัวว่า “เธอเป็นที่โปรดปรานมากของพระเจ้า” (ลูกา 1:30) พระเจ้าใช้ครรภ์ของเธอเพื่อประสูติพระผู้ช่วยให้รอด คำว่า “เป็นที่โปรดปราน” หมายถึง การยอมรับน้ำพระทัยของพระเจ้า เป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับพระคุณ พระเจ้าทรงพอพระทัยผู้ที่รับเอาความตั้งใจดี พระเจ้าประทานพระคุณสำหรับทุกคน

มนุษย์ทุกคนต่างมีความปรารถนาในส่วนลึกของจิตใจ เช่น ปรารถนาความรัก การยอมรับนับถือ ปรารถนาอิสรภาพ ปรารถนาชีวิตที่มีความหมาย ความจริงมนุษย์ทุกคนเป็นคนสำคัญในสายพระเนตรของพระเจ้า ไม่ว่าคนต่ำต้อยด้อยฐานะดังเช่น คนเลี้ยงแกะหรือ คนมีการศึกษา ฐานะดีดั่งนักปราชญ์ พระเจ้าทรงยอมรับและเห็นว่าเขามีคุณค่าทั้งสิ้น เรามีคุณค่ามากที่พระเจ้าได้ประทานพระบุตรสุดที่รักองค์เดียวของพระองค์ลงมาเกิดเป็นมนุษย์เช่นเราเพื่อนำเรากลับสู่พระองค์

“เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลกจนได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคน ที่วางใจในพระบุตรนั้น” (ยอห์น 3:16) พระเจ้าทรงรักดังแก้วตา รักษาดูแลพระบุตรของพระองค์ (เฉลยธรรมบัญญัติ 32:10) ยกฐานะให้เป็นบุตรของพระเจ้า (ยอห์น 1:12) เมื่อเรารู้จักฐานะตนเองว่าเรา เป็นผู้ที่พระเจ้าทรงโปรดปรานแล้วนั้น ย่อมทำให้เราดำเนินชีวิตแต่ละวันอย่างมีคุณค่า - SD

อธิษฐาน

ขอให้เราเป็นเครื่องมือแห่งความรักของพระเจ้าในเทศกาลคริสต์มาส

องค์พระเยซูคือผู้ใด

อ่านพระธรรม >> ฮีบรู 1:1-4

วันที่

35

ข้อคิด

ให้เราใคร่ครวญว่า
พระเยซูทรงเป็นใคร
ในชีวิตของเรา

“พระบุตรทรงเป็นแสงสะท้อนพระสิริของพระเจ้า และทรงมีสถานะเป็นพินัยเดียวกันกับพระองค์ และทรงผดุงโลกไว้ด้วยพระดำรัสอันทรงฤทธิ์ของพระองค์...” (ฮีบรู 1:3)

พระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมได้เผยทางพันธสัญญา ผู้เผยพระวจนะ และธรรมเนียมปฏิบัติของโมเสสให้เราเห็นถึงพระประสงค์ของพระเจ้าในพระคริสต์ พระเจ้าได้ทรงพิจารณาแล้วว่าพระองค์จะทรงมีพระบุตรและดังนั้นพระองค์จึงทรงสร้างสิ่งต่างๆ (ฮีบรู 1:1-2) เพราะพระคริสต์พระเจ้าจึงได้ทรงอนุญาตให้มีประวัติศาสตร์มนุษย์ (ฮีบรู 1:2) การสำแดงพระองค์ตามทีบันทึกไว้ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม ล้วนกล่าวถึงพระคริสต์

ความสำคัญและยิ่งใหญ่ของพระคริสต์ที่มีต่อพระเจ้านั้นยากที่เราจะเข้าใจได้อย่างสมบูรณ์ พระองค์ทรงอยู่ในพระดำริและพระประสงค์ของพระเจ้าตั้งแต่ปฐมกาล แม้ว่าพระองค์จะเพิ่งมาบังเกิดเป็นบุคคลจากมารีย์ (ฮีบรู 1:4-7; 13-14) เน้นว่าพระคริสต์ไม่ใช่ทูตสวรรค์ ในขณะที่ทรงดำรงอยู่ในโลก พระองค์มีสถานะต่ำกว่าทูตสวรรค์ (ฮีบรู 2:7) แต่พระองค์ได้รับการยกย่องให้มีพระสิริสูงเพราะว่าพระองค์เป็น “พระบุตรองค์เดียวของพระเจ้า” (ยอห์น 3:16) พระเยซูทรงเป็นศูนย์กลางของข่าวประเสริฐซึ่งพระเจ้าได้ทรงสัญญาไว้ล่วงหน้า ข่าวประเสริฐนั้นเกี่ยวกับพระบุตรของพระองค์ คือพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ดังนั้นเราสามารถสรุปว่าพระองค์คือผู้ใดคร่าวๆ ดังนี้คือ

1. พระองค์อยู่ในพันธสัญญาในพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม ในแผนการของพระเจ้า
2. บังเกิดเป็นมนุษย์จากหญิงพรหมจารี โดยสืบเชื้อสายจากดาวิด
3. ทรงมีพระลักษณะสมบูรณ์แบบ ตลอดเวลาที่ทรงพระชนม์อยู่ คือพระองค์ปราศจากบาป
4. ทรงฟื้นขึ้นมาจากความตาย และสาวกของพระองค์ประกาศว่าพระองค์ทรงเป็นบุตรของพระเจ้า ในการเทศนาสั่งสอนของพวกเขา - SA

อธิษฐาน

ผู้เชื่อใหม่และเราทุกคนที่ต้องการรู้จักพระเยซูให้มากขึ้น

วันที่
36

จงรักกันและกัน

อ่านพระธรรม >> 1 โครินธ์ 13:1-13

ข้อคิด

เรากำลังจัดจ่อ
อยู่กับปัญหา หรือ
จัดจ่ออยู่กับความรัก
ของพระเจ้า
ที่มีต่อเรา

‘ดังนั้นยังตั้งอยู่สามสิ่ง คือความเชื่อ ความหวังใจ และความ
รัก แต่ความรักใหญ่ที่สุด’ (1 โครินธ์ 13:13)

เป้าหมายของการจัดเขียนก็คือ เพื่อระลึกถึงพระเยซู
คริสต์ที่ทรงเป็นความสว่างของโลก ที่ทำลายกิจการของความ
มืด (ความบาป) และเราทั้งหลายก็เป็นความสว่างของพระเจ้า
ในโลกเช่นกัน อาจารย์เปาโลชี้ให้เห็นว่า คริสเตียนชาวโคริน
ธ์แม้จะใช้ของประทานที่พระเจ้าประทานให้ แต่พวกเขาขาด
ความรัก การใช้ของประทานก็ไม่มีค่าอะไร (1-3) ความรัก
ที่แท้จริงมีเป้าหมายอยู่ที่ผู้อื่นไม่ใช่ที่ตนเอง จะมีก็ต่อเมื่อได้รับการช่วยเหลือจากพระเจ้า
เพราะตรงข้ามกับธรรมชาติของมนุษย์ (4-7) ของประทานจะหมดไป แต่ความเชื่อ ความ
หวังใจ ความรักจะคงอยู่ (8-13)

ความรักในตอนนี้ ภาษกรีกหมายถึงการเสียสละความเห็นแก่ตัวของเรา เพื่อผู้อื่น
เหมือนกับความรักของพระเยซูที่มีบนไม้กางเขน พระเจ้าสอนให้เรารักโดยทรงประทาน
พระเยซูมาเป็นแบบอย่างให้แก่เรา (1 ยน.4:9) พระเยซูสอนให้เรารักกันและกันผ่านทาง
ชีวิตของพระองค์ (ยน.13:34-35) พระวิญญาณบริสุทธิ์สอนให้เรารักกันโดยเทความรัก
ของพระองค์เข้ามาในใจเรา (รม.5:5)

พระเจ้าต้องการให้เราแสดงความรักออกมาเพื่อเสริมสร้างกันและกัน ให้เติบโตขึ้น
ในการรับใช้พระองค์ รั้งใช้กันและกันด้วยความรัก เพราะความรักที่แท้จริงจะเสริมสร้าง
กันขึ้น หากเรามีความรักเช่นนี้ ชีวิตและคริสตจักรของเราจะเกิดดอกออกผล เราจึงต้อง
ให้ความรักคงอยู่ตลอดไป เราจึงไม่ควรให้ของประทาน ลักษณะนิสัย ฯลฯ เป็นเหตุให้
เราแตกแยกกัน ไม่รักกันและกัน จึงควรจัดจ่ออยู่ที่ความรัก ไม่ใช่ที่ความแตกต่าง - TP

อธิษฐาน

ขอพระเจ้าช่วยเรา ให้ทำทุกสิ่งด้วยความรัก ให้เราสำแดงความรักเพื่อ
เสริมสร้างผู้อื่น

เพราะพระเจ้าทรงรักโลก

อ่านพระธรรม >> 1 ยอห์น 4:7-12

วันที่

37

ข้อคิด

พระเจ้าทรงยอม
แลกชีวิตของเราด้วย
ชีวิตของพระบุตร
องค์เดียวของ
พระองค์

“ความรักที่ข้าพเจ้าพูดถึงนี้มิใช่ที่เรารักพระเจ้า แต่ที่พระองค์ทรงรักเรา และทรงใช้พระบุตรของพระองค์ มาทรงเป็นผู้ลบล้างพระอาชญาที่ตกกับเราทั้งหลายเพราะบาปของเรา” (1 ยอห์น 4:10)

พระเจ้าทรงใช้พระบุตรองค์เดียวของพระองค์ลงมาในโลก เพื่อเราทั้งหลายจะได้ขอบรรรมและดำรงชีวิตโดยพระบุตร เพราะพระบุตรทรงลบล้างพระอาชญาที่ตกกับเราทั้งหลาย เพราะบาปของเรา ยอห์น 3:16 “เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ทรงประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์” และในข้อที่ 17 ได้บอกว่า “เพราะว่าพระเจ้าทรงให้พระบุตรเข้ามาในโลก มิใช่เพื่อพิพากษาลงโทษโลก แต่เพื่อช่วยกู้โลกให้รอดโดยพระบุตรนั้น”

พระเจ้าทรงยอมแลกชีวิตของเรา ด้วยชีวิตของพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ ไถ่เรา ยกโทษบาปเรา ลบล้างโทษบาปเรา และคืนสิทธิของการเป็นบุตรของพระเจ้าแก่เรา แม้เราไม่สมควรจะได้รับ เพราะขณะที่เรายังอยู่ในบาป แต่พระเจ้าทรงให้พระเยซูคริสต์สิ้นพระชนม์เพื่อเรา และนำเราคืนดีกับพระองค์ (โรม 5:8, 10) พระเยซูรับหน้าที่การไถ่เพราะรักเรา “เพราะว่าบุตรมนุษย์มิได้มาเพื่อรับการปรนนิบัติ แต่ท่านมาเพื่อจะปรนนิบัติเขา และประทานชีวิตของท่านให้เป็นค่าไถ่คนเป็นอันมาก” (มาระโก 10:45)

พระเยซูตรัสว่า “บัญญัติของเราคือให้ท่านทั้งหลายรักกันและกัน เหมือนอย่างที่เรารักท่าน ไม่มีใครมีความรักยิ่งใหญ่กว่านี้ คือการสละชีวิตเพื่อมิตรสหายของตน” (ยอห์น 15:12-13) - PS

อธิษฐาน

เราที่จะสำนึกในพระคุณความรักของพระเยซูคริสต์อยู่เสมอ และให้เรา
รักซึ่งกันและกัน

วันที่
38

ของขวัญหรือค่าตอบแทน

อ่านพระธรรม >> อีสยาห์ 53

ข้อคิด

พระเยซูคริสต์
คือของขวัญแห่ง
คริสต์มาสที่ยิ่งใหญ่
ที่พระเจ้าประทาน
ให้กับมนุษย์

ในปี ค.ศ. 353 พระสันตะปาปาจูเลียสที่ 1 ได้ประกาศให้วันที่ 25 เดือนธันวาคม เป็นวันเฉลิมฉลองการประสูติของพระเยซูและกระทำสืบต่อเนื่องกันมาจนถึงทุกวันนี้ เป็นเวลากว่า 1,660 ปี นับจากปี ค.ศ. 353 ที่เราเริ่มต้นเฉลิมฉลองวันคริสต์มาสในวันที่ 25 ธันวาคม ของทุกปี จากจุดที่เราทุกคนอยู่เวลานี้ เราเดินทางห่ามาไกลแสนไกลจากคืนที่มืดมิด ท่ามกลางความหนาวเหน็บ คืนที่หญิงครรภ์แก่และชายคู่หนึ่งหาที่พัก และมาหยุดอยู่ที่คอกสัตว์ และให้กำเนิดทารกน้อยคนหนึ่ง คนที่หญิงและชายคู่นี้รู้ว่า คือของขวัญจากพระเป็นเจ้าที่มอบให้กับมนุษยชาติ นั่นคือคืนที่พระคริสต์ทรงบังเกิด

คำว่า “ของขวัญ” กับ “ค่าตอบแทน” มีความหมายแตกต่างกันมาก “ค่าตอบแทน” เราจะได้เมื่อเราต้องทำบางสิ่งบางอย่างเป็นการแลกเปลี่ยน ส่วน “ของขวัญ” คือสิ่งที่มอบให้แก่กันและกันด้วยความรัก ความปรารถนาดี ถึงกระนั้นเรามักจะมอบของขวัญให้กับคนที่เห็นว่าคู่ควรที่จะได้รับ ไม่มีใครให้ของขวัญกับคนที่ไม่น่ารัก คนที่ไม่ดี คนที่เราคิดว่าไม่คู่ควร ลองพิจารณาดูว่า เราทั้งหลายซึ่งเป็นคนบาป และบ่อยครั้งที่เราทำให้พระเจ้าทรงเสียพระทัย หลายครั้งที่เรารู้ว่าอะไรคือสิ่งที่ดี แต่เราก็ไม่ได้ทำ แต่สิ่งที่ไม่ดีนั้นเรายังคงทำอยู่ ความบาปยังคงออกฤทธิ์อยู่ในเรา ฉะนั้นเราคู่ควรกับของขวัญแห่งชีวิตของพระคริสต์หรือ อันที่จริงเราไม่มีคุณสมบัติใดๆ ที่คู่ควรที่จะได้รับของขวัญจากพระเจ้า ถึงกระนั้นพระเจ้ายิ่งประทานของขวัญอันค่าเปรียบมิได้ให้แก่เราอยู่ดี เพราะของขวัญนี้คือพระคุณ ให้แม้ว่าไม่สมควรจะได้ ยอห์น 10:10 “ขโมยนั้นย่อมมาเพื่อจะลักและฆ่าและทำลายเสีย เราได้มาเพื่อเขาทั้งหลายจะได้ชีวิต และจะได้อย่างครบบริบูรณ์”

คริสต์มาสคือของขวัญแห่งชีวิตที่พระเจ้าประทานให้กับเรา พระองค์ทรงมอบชีวิตของพระคริสต์บนกางเขนนั่น เพื่อให้เราทั้งหลายได้รับชีวิต นี่คือนของขวัญอันหาที่เปรียบมิได้ “เราามาเพื่อเขาทั้งหลายจะได้ชีวิต และได้อย่างครบบริบูรณ์” - DW

อธิษฐาน

ให้ชีวิตของพระเยซูคริสต์ปรากฏในชีวิตของเราเสมอ

อัครรรยแห่งรัก

อ่านพระธรรม >> ยอห์น 15:12-14

วันที่

39

ข้อคิด

ความรักเป็นอาวุธ
เดียวที่สามารถ
เปลี่ยนศัตรูให้กลายเป็นมิตรได้

“ไม่มีผู้ใดมีความรักที่ยิ่งใหญ่กว่านี้ คือการที่ผู้หนึ่งผู้ใดจะสละชีวิตของตนเพื่อมิตรสหายของตน” (ยอห์น 15:13)

การรักเหมือนที่พระเยซูรักต้องเสียสละเพื่อปรนนิบัติคนอื่น พระเจ้าสร้างโลกเพราะรักในการสร้าง เพื่อรักเขา รักทุกสิ่งที่ทรงสร้าง ไม่มีอะไรทำให้ขาดจากความรักของพระเจ้าได้ ความจริงที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้าคือพระองค์เป็นพระเจ้าแห่งความรัก มีความรักยิ่งใหญ่ต่อประชากรแห่งพันธสัญญาของพระองค์ ทรงสร้างเราเพื่อให้สะท้อนพระฉายาของพระองค์ สร้างให้ร่วมพันธสัญญาของพระองค์ “แต่พระเจ้าทรงสำแดงความรักของพระองค์แก่เราทั้งหลาย คือขณะที่เรายังเป็นคนบาปอยู่นั้น พระคริสต์ได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเรา” นี่คือการรักของพระองค์ที่ให้แก่เราทั้งหลาย และทรงใช้พระบุตรของพระองค์มาทรงเป็นผู้ลบล้างพระอาชญาที่ตกกับเราทั้งหลายเพราะบาปของเรา ท่านที่รักทั้งหลาย ถ้าพระเจ้าทรงรักเราทั้งหลายเช่นนั้น เราก็ควรจะรักซึ่งกันและกันด้วย (1 ยอห์น 4:10-11)

เราทั้งหลายรัก มิใช่เพราะเรามีพลังมากมาย แต่เพราะพระองค์ทรงรักเราก่อน ถ้าผู้ใดว่า “ข้าพเจ้ารักพระเจ้า” และใจยังเกลียดชังพี่น้องของตน ผู้นั้นก็เป็นคนพดุมสา เพราะว่าผู้ที่ไม่รักพี่น้องของตนที่แลเห็นแล้ว จะรักพระเจ้าที่ไม่เคยเห็นไม่ได้ ดังนั้นพระบัญญัติที่เราทั้งหลายก็ได้มาจากพระองค์ คือว่าให้คนที่รักพระเจ้านั้น รักพี่น้องของตนด้วย (1 ยอห์น 4:19-21)

ความรักเป็นพลังหรืออาวุธเดียวที่สามารถเปลี่ยนศัตรูให้กลายเป็นมิตรได้ และเราไม่สามารถกำจัดศัตรูได้ด้วยการปะทะกันด้วยความเกลียดชัง เรากำจัดศัตรูได้ด้วยการกำจัดความเป็นศัตรู โดยธรรมชาติแล้วความเกลียดชังทำลายล้าง แต่ความรักเสริมสร้างความรักนำการเปลี่ยนแปลงมาด้วยพลังแห่งการไถ่ ความรักมีเราต่อพระเจ้าและเพื่อนมนุษย์ มีรากฐาน ของความรักที่พระเจ้าประทานให้ เราจึงรักและเชื่อฟังพระองค์ เป็นความรักที่มาจากความใกล้ชิดสนิทสนม ประพฤติตามคำสั่งของพระเยซู (ยอห์น 13:34-35) - SD

อธิษฐาน

ในการจัดฉลองวันคริสต์มาส ขอให้ชีวิตของเราเป็นส่วนหนึ่งในการรักของพระเจ้าในการเสียสละเพื่อผู้อื่น

วันที่

40

กำหนดไว้ล่วงหน้า

อ่านพระธรรม >> เอเฟซัส 1:1-14

ข้อคิด

ไม่มีคำว่า
“บังเอิญ” ในความ
เชื่อของคริสเตียน

“พระองค์ทรงกำหนดเราไว้ด้วยความรักก่อนตามที่ชอบพระทัยพระองค์ให้เป็นบุตรโดยพระเยซูคริสต์” (เอเฟซัส 1:5)

พระเจ้าตรัสถึงความรอดโดยทางพระเยซู “ตามที่พระองค์ได้ตรัสไว้ตั้งแต่โบราณ โดยปากของผู้เผยพระวจนะบริสุทธิ์ของพระองค์” (ลูกา 1:70) เพราะว่าผู้เผยพระวจนะเป็นส่วนหนึ่งในแผนการของพระเจ้า พวกเขากำลังถูกกล่าวถึงราวกับว่าพวกเขามีตัวตนอยู่ในขณะนั้นจริงๆ แล้วก็คือพวกเขาอยู่ในแผนการของพระเจ้าตั้งแต่ปฐมกาล ดุเยเรมีย์เป็นตัวอย่าง “เราได้รู้จักเจ้า ก่อนที่เราได้ก่อร่างตัวเจ้าที่ในครรภ์

และก่อนที่เจ้าจะคลอดจากครรภ์เราก็ได้กำหนดตัวเจ้าไว้ เราได้แต่งตั้งเจ้าเป็นผู้เผยพระวจนะให้แก่บรรดาประชาชาติ” (เยเรมีย์ 1:5) พระเจ้าทรงรู้ทุกสิ่งเกี่ยวกับเยเรมีย์ก่อนการเนรมิตสร้างด้วยซ้ำไป พระองค์ตรัสเกี่ยวกับกษัตริย์ไซรัส กษัตริย์ของเปอร์เซียก่อนที่พระองค์จะมาประสูติ โดยใช้คำพูดราวกับพระองค์ประสูติแล้ว (อิสยาห์ 45:1-5) และในฮีบรู 7:9-10 เป็นอีกตัวอย่างหนึ่งที่กล่าวถึงคนที่ยังไม่เกิด ราวกับว่ามีชีวิตอยู่แล้วในขณะนั้น ผู้เชื่อที่แท้จริงก็ถูกกล่าวถึงในลักษณะเดียวกันนี้ เรายังไม่มีตัวตนอยู่นอกจากในพระดำริของพระเจ้า ผู้ทรง “ช่วยเราให้รอด และทรงให้เราเป็นผู้รับใช้ของพระองค์... เพราะเห็นแก่พระประสงค์ของพระองค์เอง และพระคุณซึ่งทรงประทานแก่เราในพระเยซูคริสต์ ตั้งแต่ตึกดำบรรพ์มานั้น” (2 ทิโมธี 1:9)

ด้วยเหตุนี้ จึงไม่เป็นที่น่าแปลกใจเลยว่าพระคริสต์จะถูกกล่าวถึงราวกับมีตัวตน แม้ว่าพระองค์จะยังมิได้ทรงมาบังเกิด พระองค์ทรงเป็น “พระเมษโปดกผู้ทรงถูกปลงพระชนม์ ซึ่งบันทึกไว้ตั้งแต่แรกทรงสร้างโลก” (วิวรณ์ 13:8) พระเยซูยังไม่สิ้นพระชนม์ในเวลานั้น พระองค์ทรงเป็น “เมษโปดกของพระเจ้า” ถูกนำมาเป็นเครื่องถวายบูชาบนไม้กางเขนในอีก 4,000 ปี ต่อมา (ยอห์น 1:29; 1 โครินธ์ 5:7) พระเยซูทรงถูกเลือกมาตั้งแต่ปฐมกาล (1 เปโตร 1:20) และผู้ที่เชื่อก็เช่นกัน (เอเฟซัส 1:4) เราเข้าใจเรื่องพวกนี้ได้อย่างไรเพราะเราคิดไม่ออกว่าพระเจ้าทรงกระทำการใดๆ นอกเหนือกาลเวลาได้อย่างไร “ความเชื่อ” คือความสามารถที่จะมองสิ่งต่างๆ จากแง่มุมของพระเจ้า โดยไม่ถูกจำกัดด้วยกาลเวลา - SA

อธิษฐาน

ผู้ที่เราอยากให้เรา รู้จักพระเจ้า

อาทิตย์ที่ 1 จุดเทียนสีน้ำเงิน “เทียนแห่งคำพยากรณ์”

เพื่อรำลึกถึงคำพยากรณ์ เกี่ยวกับการเสด็จมาของพระผู้ช่วยให้รอด พระเมสสิยาห์ ต่ผู้พยากรณ์มิได้กำหนดวันเวลาให้ทราบ เพียงแต่พยากรณ์ว่าจะมีพระผู้ช่วยมาบังเกิดข้อพระคัมภีร์สำหรับอ่านเพิ่มเติม

สดุดี 122	สดุดี 80:1-7	สดุดี 25: 1-10
อิสยาห์ 7:10-17	อิสยาห์ 9:6-7	เยเรมีย์ 33:14-15
โรม 13:11-14	1 โครินธ์ 1:3-9	1 เธสะโลนิกา 5:1-6
มัทธิว 24:36-44	มาระโก 13:32-37	ลูกา 21:25-36

อาทิตย์ที่ 2 จุดเทียนสีเหลือง “เทียนแห่งทูตสวรรค์”

เพื่อรำลึกถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับมารีย์ ซึ่งทูตของพระเจ้ามาบอกแก่มารีย์ว่า เธอจะตั้งครรภ์และคลอดบุตรชายให้ตั้งชื่อ เยชู ในตอนแรกเธอตกใจมากกว่าจะเป็นไปได้ อย่างไรก็ตาม เมื่อทูตของพระเจ้าบอกว่า ไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดซึ่งพระเจ้ากระทำไม่ได้ ในที่สุดก็ยอมจำนนและทูลทูตนั้นว่า ดูเถิดข้าพเจ้าเป็นทาสีของพระเป็นเจ้า ข้าพเจ้าพร้อมที่จะเป็นไปตามคำของท่าน

ข้อพระคัมภีร์สำหรับอ่านเพิ่มเติม

สดุดี 72:1-19	สดุดี 85	สดุดี 126
อิสยาห์ 11:1-10	อิสยาห์ 40:1-5, 9-11	อิสยาห์ 9:2, 6-7
โรม 15:4-9	2 เปโตร 3:8-14	ฟิลิปปี 1:3-11
ลูกา 1:26-38	มาระโก 1:1-8	ลูกา 3:1-6

อาทิตย์ที่ 3 จุดเทียนสีเขียว “เทียนแห่งผู้เลี้ยงแกะ”

เพื่อรำลึกถึงบรรดาผู้เลี้ยงแกะ ที่เฝ้าฝูงแกะในเวลากลางคืน ซึ่งทูตของพระเจ้ามาแจ้งข่าวดีแก่เขา และได้ตามไปดูแลเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้น ครั้นเขาได้เห็นแล้วเขาจึงเล่าเรื่องซึ่งเขาได้ยินถึงพระกุมารนั้น และคนทั้งปวงที่ได้ยินก็ประหลาดใจ (ลูกา 2:8-20)

ข้อพระคัมภีร์สำหรับอ่านเพิ่มเติม

สดุดี 146	อิสยาห์ 61:1-4, 8-11	อิสยาห์ 12:2-6
อิสยาห์ 35:1-6, 10	ลูกา 1:48-55	เศฟันยาห์ 3:14-18
ยากอบ 5:7-10	1 เธสะโลนิกา 5:16-24	ฟิลิปปี 4:4-9
มัทธิว 11:2-11	ยอห์น 1:6-8, 19-36	ลูกา 3:10-18

เทศกาลเตรียมรับเสด็จ

อาทิตย์ที่ 4 จุดเทียนสีแดง “เทียนแห่งเบรเลเฮม”

เพื่อรำลึกถึงคำกล่าวของทูตสวรรค์ที่ว่า “ในวันนี้พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของท่านทั้งหลาย คือ พระคริสต์เจ้ามาบังเกิดที่เมืองดาวิด ท่านจะได้พบพระกุมารนั้นพันผ้าอ้อมนอนในรางหญ้า”

ข้อพระคัมภีร์สำหรับอ่านเพิ่มเติม

สดุดี 24	สดุดี 69:1-4, 14-18	สดุดี 80:1-7
อิสยาห์ 7:10-15	2 ซามูเอล 7:8-16	มีคาห์ 5:1-4
โรม 1:1-7	โรม 16:25-27	ฮีบรู 10:5-10
ลูกา 2:8-20	ลูกา 1:26-38	ลูกา 1:39-47

อาทิตย์ที่ 5 จุดเทียนสีขาว เทศกาลคริสตสมภพ

วันที่ 25 ธันวาคม วันพระคริสตสมภพ (คริสตมาส) จุดเทียนสีขาว พร้อมกับเทียนเล่มที่ 1-4 และเปลี่ยนผ้าปูโต๊ะเป็นสีขาว นับจากวันพระคริสตสมภพจนถึงวันที่ 5 มกราคม

ข้อพระคัมภีร์สำหรับอ่านเพิ่มเติม

สดุดี 96	สดุดี 98	สดุดี 97
อิสยาห์ 9:2, 6-7	อิสยาห์ 62:6-12	อิสยาห์ 52:6-10
ทิตัส 2:11-15	โคโลสี 1:15-20	เอเฟซัส 1:3-10
ลูกา 2:1-14	มัทธิว 1:18-25	ยอห์น 1:1-14

ประวัติวันคริสต์มาส

คริสต์มาส หรือ วันสมโภชพระคริสตสมภพ (อังกฤษ: Feast of the Nativity) จัดขึ้นเป็นประจำทุกปีเพื่อเฉลิมฉลองการประสูติของพระเยซู เป็นวันหยุดทางศาสนาและวัฒนธรรม ประชากรหลายพันล้านคนทั่วโลกจัดการเฉลิมฉลองในวันที่ 25 ธันวาคม วันดังกล่าวเน้นพิธีกรรมของคริสต์ศาสนิกชนเป็นสำคัญ วันคริสต์มาสเป็นวันปิดเทศกาลเตรียมการรับเสด็จ (Advent) และวันเริ่มต้นเทศกาลพระคริสตสมภพ (Christmastide) สิบสองวัน คริสต์มาสเป็นวันหยุดราชการในหลายประเทศทั่วโลก และมีผู้ที่ไม่ใช่คริสต์ศาสนิกชนหันมาเฉลิมฉลองกันมากขึ้น และเป็นส่วนสำคัญในคริสต์มาสและฤดูวันหยุด

วันที่พระเยซูประสูติจริงๆ นั้นไม่ทราบแน่ชัด แต่นักประวัติศาสตร์สมัยใหม่คะเนไว้ว่าราว 2 ปีก่อน ค.ศ. และ ค.ศ. 7 ในช่วงต้นถึงกลางคริสต์ศตวรรษที่ 4 ศาสนาคริสต์ตะวันตกกำหนดวันคริสต์มาสตรงกับวันที่ 25 ธันวาคม ซึ่งต่อมาศาสนาคริสต์ตะวันออกได้รับวันดังกล่าวไปด้วย มีทฤษฎีอธิบายว่าเหตุผลที่เลือกวันที่ 25 ธันวาคมเป็นวันเฉลิมฉลองคริสต์สมภพนั้นเพราะเป็นเวลาเก่าเดือนพอดิหลังคริสต์ศาสนิกชนสมัยแรกเฉลิมฉลองวันแม่พระรับสาร หรือตรงกับวันเหย้าอันของโรมันหรือเทศกาลฤดูหนาวเพเกินโบราณ เพื่อยุติการเฉลิมฉลองเหล่านี้และแทนที่ด้วยการฉลองของคริสต์ศาสนิกชน

วันการเฉลิมฉลองในศาสนาคริสต์ตะวันออกแต่เดิม คือ วันที่ 6 มกราคม โดยเชื่อมโยงกับวันสมโภชพระคริสต์เสด็จองค์ ในปัจจุบัน วันดังกล่าวยังเป็นวันเฉลิมฉลองสำหรับคริสตจักรอาร์มีเนียอะโอสตอลิกและในประเทศอาร์มีเนียซึ่งเป็นวันหยุดราชการ จนถึง ค.ศ. 2011 ระหว่างปฏิทินเกรโกเรียนสมัยใหม่และปฏิทินจูเลียนที่เก่ากว่า มีวันคลาดเคลื่อนกันอยู่ 13 วัน ผู้ที่ยังใช้ปฏิทินจูเลียนหรือเทียบเท่าต่อไปจึงเฉลิมฉลองวันที่ 25 ธันวาคมและ 6 มกราคมที่ประชากรโลกส่วนใหญ่เฉลิมฉลอง ในวันที่ 7 มกราคมและ 19 มกราคมแทน ด้วยเหตุนี้ เอิโอเปีย รัสเซีย ยูเครน มาเซโดเนียและมอลโดวาจึงเฉลิมฉลองคริสต์มาส ทั้งที่เป็นวันสมโภชของคริสต์ศาสนิกชนและที่เป็นวันหยุดราชการ ตามในปฏิทินเกรโกเรียนคือ วันที่ 7 มกราคม

ประเพณีการเฉลิมฉลองอันเป็นที่นิยมที่เหมือนกันในหลายประเทศมีการผสมผสานแนวคิดและกำเนิดก่อนศาสนาคริสต์ สมัยศาสนาคริสต์ และฆราวาส ประเพณี

สัวใหม่ที่ได้รับการนิยมนิยมนในวันดังกล่าวมีการให้ของขวัญ เพลงคริสต์มาสและเพลงเทศกาล การแลกเปลี่ยนการ์ดคริสต์มาส การตกแต่งโบสถ์ อาหารมื้อพิเศษ และการจัดแสดงการประดับตกแต่งหลายอย่าง รวมทั้งต้นคริสต์มาส แสงไฟ ฉากการประสูติของพระเยซู มาลย์ พวงหรีด มิสเซิลโทและฮอลลี นอกเหนือจากนั้น บุคคลที่เกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิดและแทนกันได้บ่อยครั้งหลายคน เช่น ซานตาคลอส ฟาเธอร์คริสต์มาส นักบุญนิโคลัส และคริสต์คินด์ เกี่ยวข้องกับการให้ของขวัญแก่เด็กในเทศกาลคริสต์มาส และต่างมีประเพณีและตำนานเป็นของตนเอง เพราะการให้ของขวัญและอีกหลายส่วนของเทศกาลคริสต์มาสเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เพิ่มสูงขึ้นทั้งในบรรดาคริสต์ศาสนิกชนและผู้ที่มีใจ วันคริสต์มาสจึงเป็นเหตุสำคัญและช่วงลดราคาหลักสำหรับผู้ค้าปลีกและธุรกิจ ผลกระทบทางเศรษฐกิจของคริสต์มาสเป็นปัจจัยซึ่งเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่องตลอดหลายศตวรรษที่ผ่านมาในหลายภูมิภาคทั่วโลก

คำว่า “Christmas” ในภาษาอังกฤษ เกิดขึ้นเป็นคำประสมหมายถึง “พิธีมิสซาของพระคริสต์” มาจากคำในภาษาอังกฤษสมัยกลาง Christemasse ซึ่งมาจากคำว่า Cristes mæsse ในภาษาอังกฤษโบราณอีกทอดหนึ่ง คำนี้พบครั้งแรกในเอกสารที่บันทึกใน ค.ศ. 1038 คำว่า Crist (แสดงความเป็นเจ้าของ Cristes) มาจากภาษากรีก Christos ซึ่งเป็นคำแปลของ Mašiah (เมสสิยาห์) ในภาษาฮีบรู และ “mæsse” มาจากภาษาละติน missa คือ การเฉลิมฉลองศีลมหาสนิท รูปแบบ “Christenmas” ยังพบใช้ในอดีตเช่นกัน แต่ปัจจุบันถูกมองว่าโบราณและเฉพาะถิ่น คำดังกล่าวมาจากภาษาอังกฤษยุคกลางว่า Cristenmasse อันมีความหมายตามอักษรว่า “มิสซาคริสต์เตียน” “Xmas” เป็นการย่อคำว่า คริสต์มาส ส่วนใหญ่พบในสื่อตีพิมพ์ มาจากอักษรตัวแรก x ในคำว่า Khristos ภาษากรีก ซึ่งหมายถึง “คริสต์” แม้รูปแบบการเขียนหลายแห่งไม่สนับสนุนการใช้ การใช้นี้มีแบบอย่างในภาษาอังกฤษยุคกลาง Xpes masse

นอกเหนือไปจาก “คริสต์มาส” แล้ว วันดังกล่าวยังรู้จักกันในชื่ออื่นตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน พวกแองโกล-แซกซันเรียกงานสมโภชกลางฤดูหนาว (midwinter) หรือที่พบน้อยกว่า Natiuiteð จากภาษาละติน nativitas “Nativity” หมายถึง “การเกิด” มาจากภาษาละติน nativitas ในภาษาอังกฤษโบราณ Geola (“ตรุษฝรั่ง”, Yule) หมายถึงช่วงเวลาซึ่งสัมพันธ์กับเดือนมกราคมและธันวาคม ภาษาเยอรมันโบราณที่มาจากกำเนิดเดียวกัน Jól ภายหลังได้ใช้เป็นชื่อของวันหยุดเพเกินสแกนดิเนเวีย ซึ่งผนวกรวมกับคริสต์มาสราว ค.ศ. 1000 “Noel” (หรือ “Nowell”) เข้าสู่ภาษาอังกฤษในปลายคริสต์ศตวรรษที่ 14 และมาจากภาษาฝรั่งเศสโบราณ noël หรือ naël คำนี้มาจากภาษาละติน natalis (dies) หมายถึง “(วัน) แห่งการเกิด”

(ที่มา <http://th.wikipedia.org/wiki/คริสต์มาส>)

Advent Note

[illegible]

จัดทำโดย

คริสตจักรวัฒนา

34 สุขุมวิท 15 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110
โทร. 02-252-5648, 02-255-7244 ต่อ 0 โทรสาร 02-255-7243

Email: wattanachurch@gmail.com

www.wattanachurch.org